XXIV. évfolyam 51. szám · Ára: 1,80 Ft · 1968. december 19.

CSÁBÍTÓ REKLÁM

Szűr-Szabó József rajza

KEDVES LUDAS!

FESZÜLTSÉG

Lakótelepünk villanyhálózata korszerűtlen, elavult. Kértük az Északdunántúli Áramszolgáltató Vállalatot, hogy korszerűsítsék. A válasz az volt, hogy a Dorogi Szénbányák Vállalat a hálózat tulajdonosa, az köteles megjavítani. A szénbánya viszont azt állítja, hogy neki semmi köze hozzá, az Áramszolgáltató a gazda, javíttassa meg az. Miután nem tudtak megegyezni, perre vitték a dolgot, de döntés az ügyben mindmáig nem született.

Míg a két veszekedő vállalat között a feszültség egyre nő — nálunk a feszültség egyre csökken, emiatt nem tudjuk nézni esténként a tévét, és sorra-rendre tönkremennek kényesebb villamos berendezéseink.

Kisházi János, Csolnok, XII-es aknai bányatelepülés

ELEMI CSAPÁS

December 3-án a Rákóczi út 60. szám alatt elterülő hangszerboltban kértem egy Orbita típusú zsebrádiót. Kitűnő hangja volt, külalakja is tetszett. Közöltem az eladóval az óhajom, hogy megvásárlom. A fiatalember udvariasan bólintott, de megjegyezte, hogy a négy darab másfél voltos elemet, mely a készüléket működteti, kénytelen kiszedni, mivelhogy tartalék nincs raktáron. Elképzeltem magam, amint odahaza, a jó meleg kandalló mellett órákig hallgatom a néma zsebrádiót. Természetesen azonnal elhagytam az üzlethelyiséget.

Egyszerűen érthetetlen előttem, hogy egy 650 forintos készülékhez miért nem tudnak biztosítani négy apró elemet!?

(g. sz.)

CSOMAGOLÁS, Ó!

A napokban a Baross tér 16. szám alatti cipőboltban egy pár lábbelit vásároltam 330 forintért. Leszámoltam az összeget a pénztáros hölgynek, aztán a csomagolóhoz mentem, ahol végre magamhoz szoríthattam a hőn óhajtott cipellőt. Az árut néhány tenyérnyi széles papírba csomagolták és cukorspárgával átkötötték, mintha három krémest és két dobostortát vásároltam volna. Alig mentem néhány sarkot a Rákóczi úton, mikor a csomag elszakadt, a spárga leesett, a cipők a földre pottyantak. Mit tehettem mást, a jobb lábra valót begyűrtem a bal zsebembe, a bal lábra valót begyűrtem télikabátom jobb zsebébe. Ilyen kulturált módon szállítottam haza az új cipőt.

Ma már nem kell anynyira takarékoskodnunk a papírral, hogy a 330 forintért vásárolt áruhoz ne adhatnának egy kartondobozt is.

(—os)

TRABANT-KALAND

Kristóf névre hallgató Trabantommal az Apáczai Csere János utca közepén parkíroztam a minap. Amikor dolgom végeztével visszatértem a kocsihoz, meglepődve fedeztem fel

a szélvédőn egy papírt, ezzel a szöveggel: „T. Uram, kocsiját az ilyen és ilyen rendszámú Mercédes koszolta be!" S az igazi meglepetés: egy vadonatúj, finom férfisál is volt mellékelve az üzenethez. Nyilván azzal a célzattal, hogy azzal töröljem le Kristófomról az olajfoltokat.

Trabantom már attól is nagyon megtisztelve érezte magát, hogy egy Mercedes gazdája „kocsinak" titulálta őt, hát még attól, hogy egy finom sálkendőt kínáltak fel a letörlésére!

Az igazi azonban mégiscsak az lett volna, ha a gáláns úr saját kezűleg törli le az olajfoltokat a Trabantról. Vagy enynyire már mégsem alacsonyodhat le egy Mercedes tulajdonosa?

B. G. S. Budapest

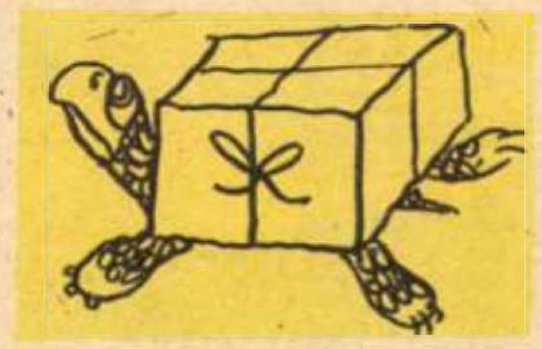
Olvastam:

Amerikában újabban
Zeneszóra szülnek a nők,
Azt mondják, hogy így könnyebben
Születnek meg a csecsemők.

Újszerű még ez a módszer,
Hogy a gólya így kelepel.
De vajon a kórház-számlán
Zenés felár is szerepel?

Opauszky László

EXPRESSZ

Ugyanazon a napon (november 26-án), azonos győrmői címre, négy csomagot adtam fel. A négy közül egy már másnap a címzettnél volt, egy pedig két nap múlva érkezett oda. A másik kettőt azonban csak négy nap múlva kapták meg.

Még szerencse, hogy mind a négyet expressz jelzéssel és költséggel adtam fel. Anélkül talán azóta sem értek volna oda!

V. Szabó Pálné, Tunyogmatolcs

UZSONNAPÉNZ — UTÓLAG

Júliusban ötnapos bécsi társasutazáson vettem részt. Az útiprogramot és annak pontos költségeit jó előre közölték, s a pénzt már februárban befizettem. Az utazás szép emlékét már lassan elfeledtem volna, ha az IBUSZ fel nem szólít a minap utólagos fizetésre. Mint kiderült, a Semmeringen egy csoportos kirándulás alkalmával elfogyasztott uzsonna árával adósak maradtunk és a számlát most 5 hónap múlva kell kiegyenlítenünk.

Már csak attól tartok, hogy jövő tavasszal újból fizetésre szólítanak fel, hiszen a Semmeringre busszal mentünk fel, és ki tudja, rendezve van-e a buszjegy ára?

Nagy Sándorné, Bp. VIII., József krt. 34.

HOSSZÚSÁG — BOSSZÚSÁG

— Idenézz! — szólított fel leányom a minap, és harciasan állva maradt az ajtóban.

Szemem gyönyörködve siklott végig rajta, mert zöld ruháján elegendő mennyiségű zippzár, bikaorr-karika és főportási aranysujtás díszlett. Kanáriszínű térdzokni tette teljessé eleganciáját, miértis elégedetten és fennhangon konstatáltam:

— Nagyon csinos vagy.

— És a harisnyám?!

— A térdzoknid is nagyon szép.

— Harisnya!!! — üvöltötte egy kicsit hangosan, orrom alá tolva a nylontasakot, amelyből öt perccel előbb előhalászta.

— Tessék! Az van ráírva, hogy nyolcvannégy centiméter hosszú. És, ha megmérem...

Kirobogott centiméterért, majd nyelvét kiöltve, nagy figyelemmel munkálkodni kezdett.

— Látod?! Ha egy kicsit megnyújtom, akkor stimmel.

— Ezek szerint minden rendben van, nem?

— De az én lábam nemcsak hosszában terjeng, hanem széltében is! — jajdult fel, és bánatosan meredt rám.

— Arról viszont a harisnyagyár nem tehet! — válaszoltam neki, az igazsághoz híven. És tüntetően olvasni kezdtem, hogy lássa: mondvacsinált problémáival egyáltalán nem kívánok foglalkozni.

G. Szabó Judit

AJÁNDÉK — LELTÁRRAL

A kislányom is találkozott a Télapóval és mivel jó kislány volt, kapott egy piroszacskós cukorkacsomagot. A zacskó kibontása után egy szakavatott pillantással felmérte annak tartalmát, hosszasan elidőzött viszont a benne talált „leltár" cédulánál, amelyen gondosan fel volt tüntetve, milyen édességből hány darab van benne, minek mennyi az ára, és hogy mennyi az egész csomag értéke. Ezt is elolvasván, lányom kissé elbiggyesztette a száját...

Nem tudom, kinek jutott eszébe ez a zseniális ötlet?

A Télapónak nem, az biztos.

P. H. Gy., Budapest

PÁROS? PÁRATLAN?

A 49-es autóbusz törzsutasa vagyok. A napokban megszereztem a busz legfrissebb menetrendjét, amelynek fő pikantériája, hogy a páros hetek szombatján más időpontokban indulnak a buszok, mint a páratlan hetek szombatján.

Jó lett volna a menetrendhez egy naptárt is mellékelni, mert nincs mindig az embernél egy totó- vagy lottócédula, amiről leolvashatná, hányadik hétben járunk. Januárban még csak ki tudjuk számolni a gombjainkon, de mi lesz azután?

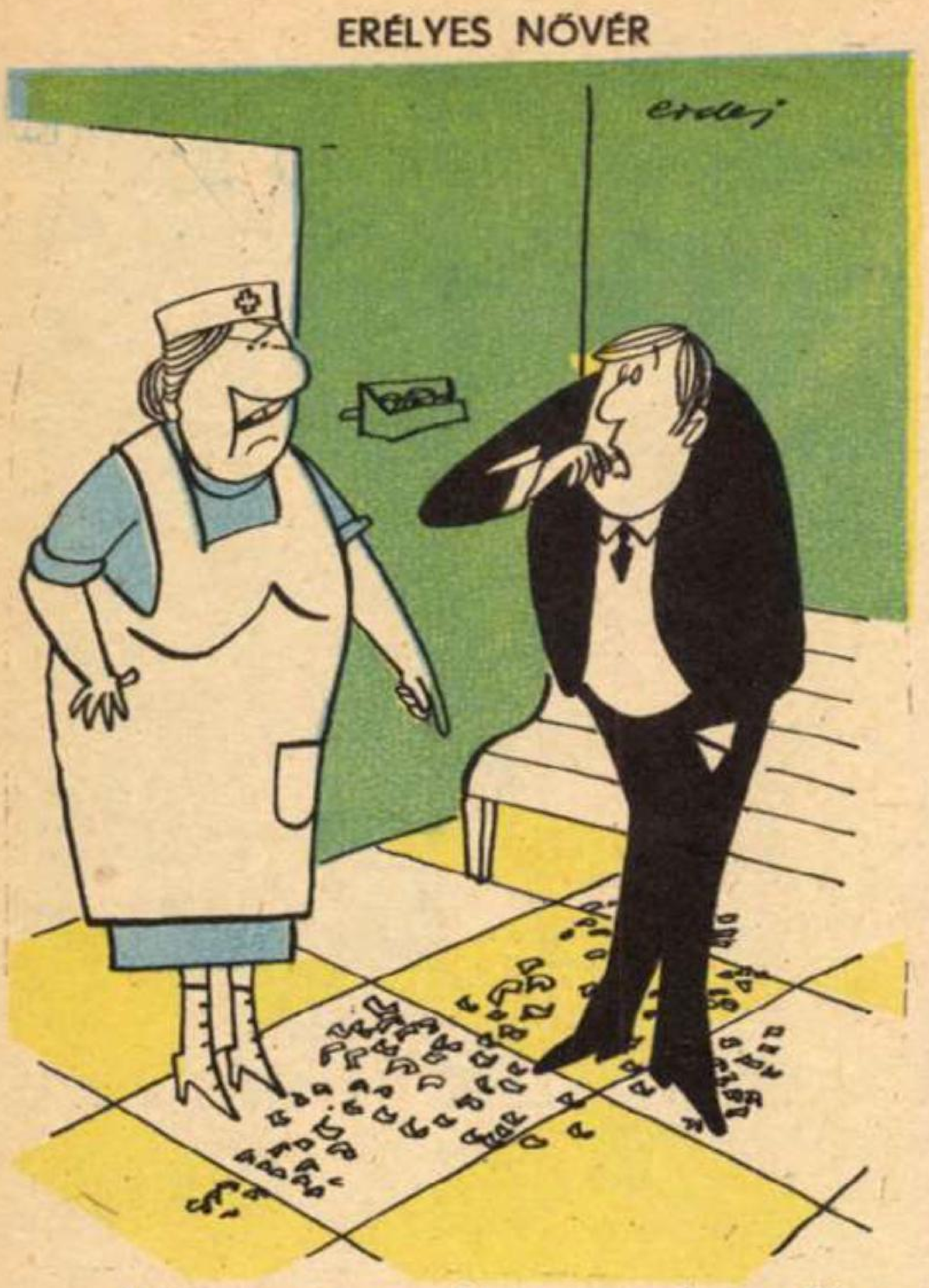
Sz. Z. Budapest

ELÉG A HARISNYÁBÓL!

A Ludasban panaszkodtam nemrég amiatt, hogy Maxim-lámpáinkra nem tudunk harisnyát szerezni. Azóta az ország minden részéből érkeznek címemre küldemények a Ludas olvasóitól. Ez úton is megköszönöm segítőkészségüket, és kérem, ne küldjenek több harisnyát, mert évekre el vagyunk most már látva vele!

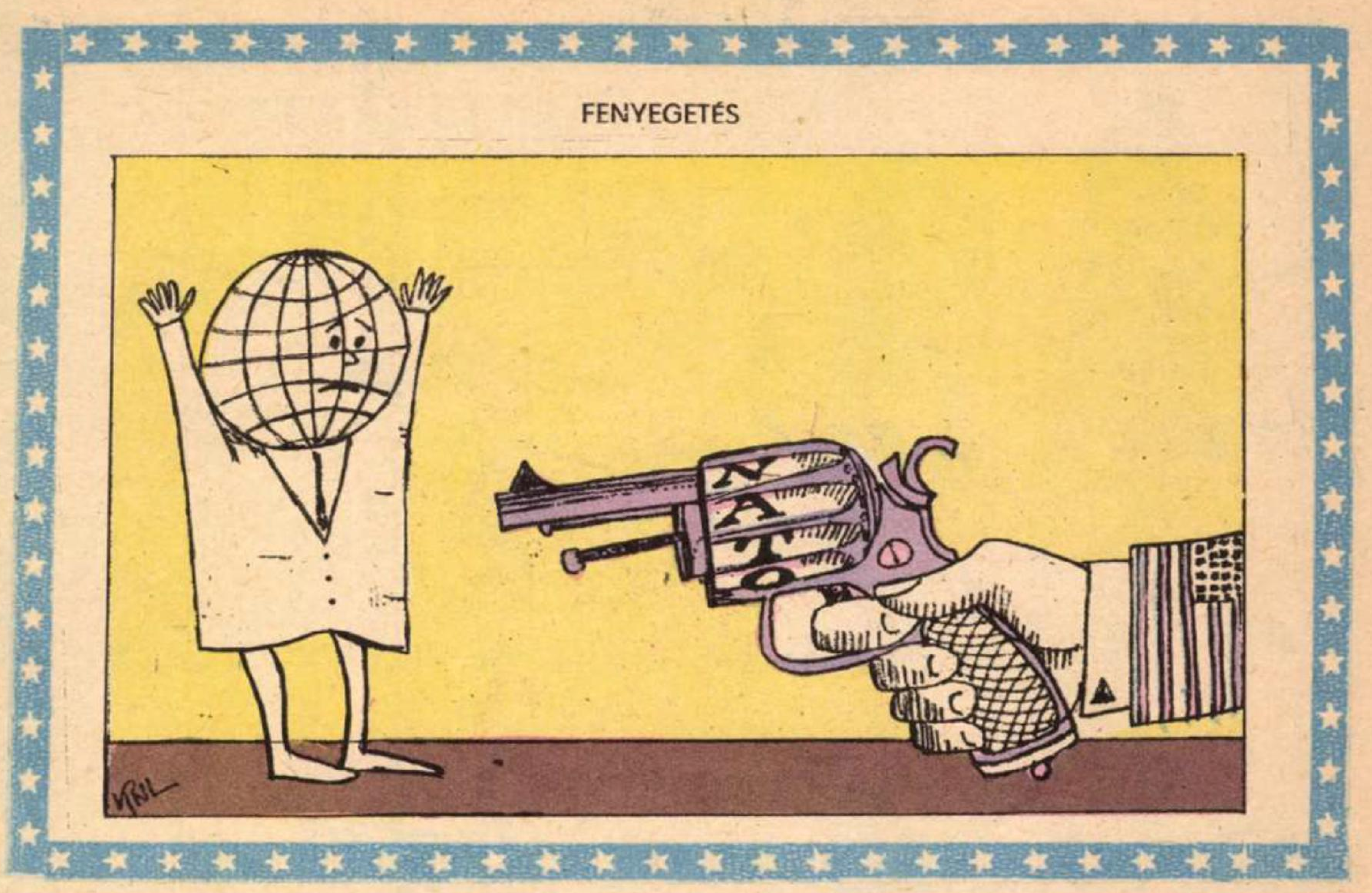
Sallay Balogh Pál Tyukod, Újtelep

ERÉLYES NŐVÉR

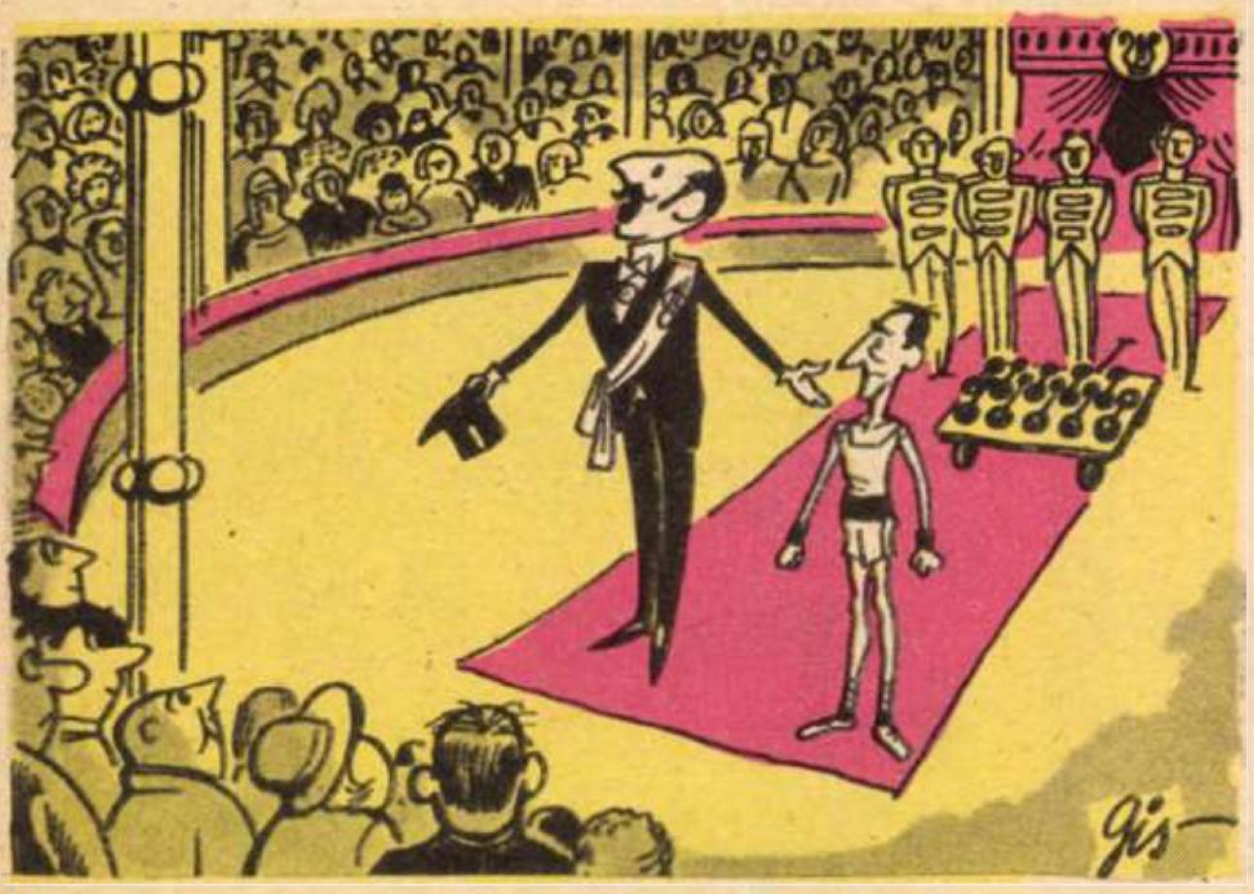

– Addig nem mondom meg, hogy fiú-e vagy lány, amíg a csikket fel nem szedi!

FENYEGETÉS

CIRKUSZBAN

– Súlyemelő művészünk, aki száz kilót emel fél kézzel, sajnos, megbetegedett. Helyette ez az úr emel majd fel tízszer tíz kilót.

ÉRDEKES KÖNYV

– Menjünk kicsit lassabban, még két oldal hátra van!

Levél az ENSZ főtitkárához NEW YORKBA

Tisztelt Uraim!

Svájci lapokban olvastam egy hirdetést, a legdrágább autók propagandája, az automatikusan kapcsoló, 200 kilométer/órán belüli sebességgel közlekedő kocsi-csodák reklámjai mellett. Az egészoldalas, kissé meglepő újsághirdetés szövege így hangzik:

„Ez az Ön kocsija! — Használható minden évszakban, bármilyen rossz időjárás esetén; víkendre, üzleti utakra, családi kirándulásokra. Kényelmes kocsi, vezetővel, és még étterem is van benne. Gyorsan és biztonságosan célba juttatja Önt; nincsenek parkolási gondjai, fölényesen kikerüli a közlekedési dugókat; biztosan veszi a kanyarokat, szél és vihar nem zavarja útját. S ami a legfontosabb: nyugalmat ad, és kíméli az Ön idegeit. Szakembereink egész hadserege biztosítja a kifogástalan üzemelést, a kényelmes utazást éjjel-nappal... Ez az Ön kocsija!"

És így tovább.

A csodálatos, különleges kocsi márkája: „SBB" —, a svájci államvasutak jelzése.

A hirdetés elgondolkoztató, Tisztelt Főtitkárság. Viharosan fejlődő, néha kissé túl gyorsan is haladó korunkban akadnak olyan feladatok, amelyek megoldására nem mindig a technika legmodernebb vívmányai alkalmasak. Az idézett hirdetés is azon alapul, hogy például az autóval szemben lehetnek előnyei a „kevésbé korszerű" közlekedési eszköznek, a vonatnak is. Nyilván találhatnánk más példákat is arra, hogy nem mindig a legújabb a legjobb.

Meddő elmélkedés helyett azonban inkább gyakorlati javaslatot szeretnék tenni. A kitűnő hirdetésötlet másik ötletet szült. Hosszú és akadályokkal teli útra csakugyan alkalmasabb a vonat az autónál. Az emberiség útja pedig eléggé teli van akadályokkal, és remélhetőleg még eléggé hosszú lesz. Ezen az úton is jó lenne csínyján bánni a technika legújabb vívmányaival. Azzal a kéréssel fordulok tehát a Tisztelt Főtitkársághoz, hogy az ENSZ New York-i palotájának legforgalmasabb folyosóján engedélyezze alábbi rövid hirdetésem kifüggesztését —, tartalmát a Tagállamok nagyméltóságú delegátusainak figyelmébe ajánlva:

„Ez az Ön atombombája! — Használható minden nemzetközi konfliktus megoldására; ha nem is mindig gyorsan, de biztonságosan célba juttatja Önt. S ami a legfontosabb: nyugalmat ad, és kíméli a százmilliók idegeit. Nem kell hozzá uránium vagy más ritka elem; ügyes kisiparos könnyen előállíthatja bárhol található olcsó anyagból: fából. Legyen az Ön atombombája: a tárgyalóasztal!"

Hirdetésem kifüggesztéséért előre köszönetet mondok, és fogadja a Tisztelt Főtitkárság megkülönböztetett tiszteletem kifejezését:

Erdődy János
budapesti lakos

TÉLI ÜGETŐ

SZAKÜZLET

CSALHATATLAN BIZONYÍTÉK

Várnai György rajza

– Biztos, hogy szeret, már negyedszer lökött fel!

KRIMI

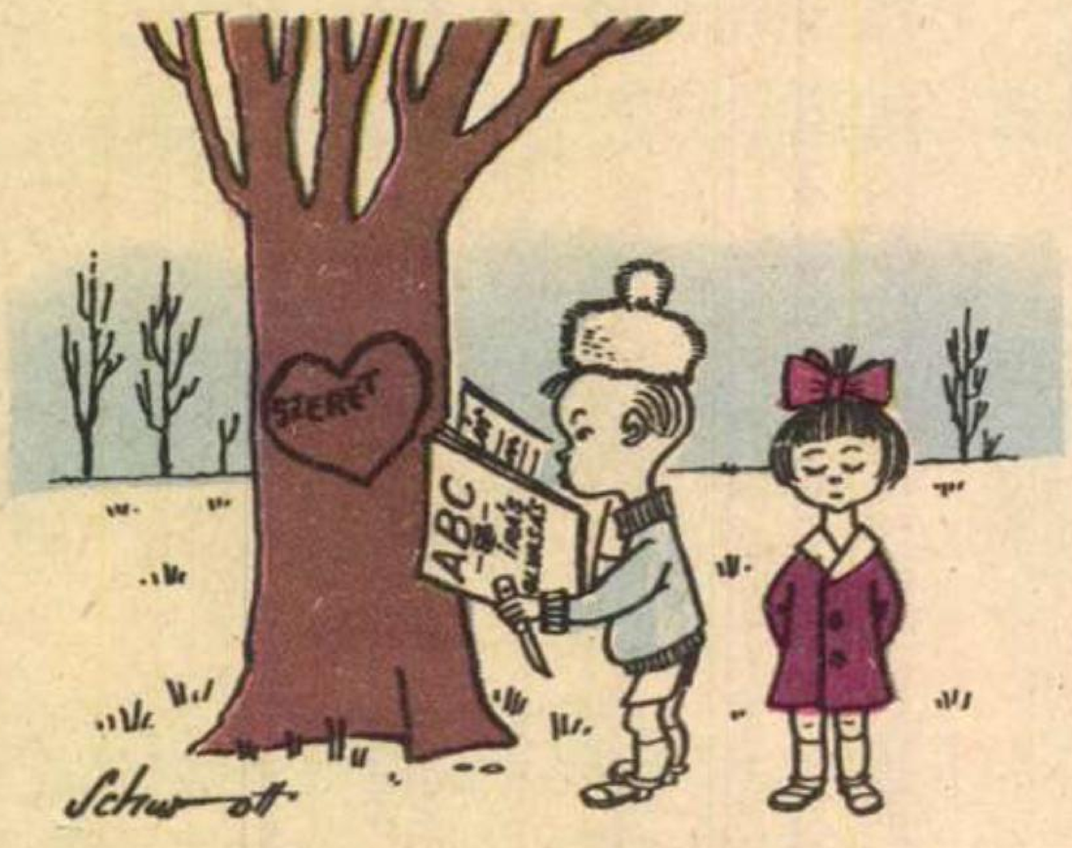

– Gyorsan, ide az elemet!

A TÖRTETŐ

MŰGOND

ESZMÉNYI TÉLAPÓ

SÓGOR ÉS A TÖBBIEK...

A belkereskedelmi miniszter utasítást adott ki: összeférhetetlennek minősül, hogy a vállalat magasabb beosztású dolgozóinak a hozzátartozóit ugyanazon vállalaton belül alkalmazzák. Ebből a szempontból hozzátartozónak tekintendő az egyeneságbeli rokon, az örökbefogadó vagy nevelő szülő, illetve örökbe fogadott vagy nevelt gyerek, a testvér, a házastárs, vagy élettárs, valamint a testvér házastársa, azaz a sógor, a sógornő,

Bizonyára megvolt az oka a belkereskedelmi miniszternek, hogy az ilyenféle munkaviszonyok összeférhetetlenségét kinyilvánítsa. Én ezt nagyon helyeslem. Különösen helyeslem azért, mert a rendelkezés nem értelmezi mereven az összeférhetetlenséget és kimondja, hogy a tilalom alól a kinevezésre jogosult szerv vezetője mentesítést adhat. Ha tehát teszem fel, egy üzletfiókban elárusítói, vagy pénztárosi minőségben a vállalat egy központi osztályvezetőjének a felesége dolgozik, az igazgató ezt engedélyezheti. A józan ész szerint ebben semmi összeférhetetlenség nincs. Legfeljebb a boltvezetőnek kényelmetlen, ha véletlenül az osztályvezető-feleség hanyag: nem mer ellene eljárni, mert — mit lehessen tudni — mégiscsak a központ osztályvezetőjének a feleségéről van szó! Én viszont jól tudom, hogy egyáltalán nem erről van szó: a miniszteri utasítás a most már széltében-hosszában elburjánzott sógorság-komaság ellen kíván az eddiginél erélyesebben fellépni.

Amikor örömmel üdvözlöm a belkereskedelmi miniszternek ezt a példamutató rendelkezését, őszintén megmondom azt is, hogy engem eddig legkevésbé azok az egyeneságbeli rokonok, vagy házastársak stb. nyugtalanítottak, akik nyíltan és köztudottan annál a vállalatnál dolgoztak, ahol a felmenőjük, lemenőjük vagy esetleg házastársuk vezető beosztásban az élén állt. Számomra sokkal nyugtalanítóbb azonban, hogy olykor egymással teljesen ismeretlen dolgozók verődnek össze a vállalatnál, üzletben, italboltban, vagy egyebütt és olyan bűnszövetkezetbe tömörülnek, hogy attól koldulunk.

Egy üzletvezető például sokkal jobb viszonyban lehet a pénztárosnőjével, mint a feleségével, pedig nem is a házastársa, és nem is az élettársa. Csupán csak abból az okból társultak, hogy közös erőfeszítéssel a saját javukra megkárosítsák a vásárlót és a népgazdaságot. Nem kell ehhez sem a húsboltban, sem a közértben, sem egyéb üzletben egyetlen fia egyeneságbeli rokon sem, se örökbefogadó, vagy nevelőszülő, se örökbefogadott vagy nevelt gyerek, se testvér, se házastárs vagy élettárs, de mégcsak sógor vagy sógornő se! Csak egy elszánt és jól szervezett bűnszövetkezet kell, amelynek tagjai anélkül, hogy egymással bármiféle rokonságban lennének, megkapják a maguk reszortját; hogy az üzletben ki, hol mér kevesebbet a vevőnek; hogy a pénztáros milyen ügyesen blokkolja — blokkolás nélkül — az eltulajdonított árut; továbbá, hogy a tagok milyen elszámolási kulcs szerint részesednek, vagyis kinek mennyi jut a csalással szerzett haszonból.

Erre én napjaink gyakorlatából és lapjaink hasábjairól számos példát tudnék megemlíteni. E helyett azonban hadd ábrándozzam: most már csupán azt kellene elérni, hogy a nem egyeneságbeli rokonok, nem örökbefogadó vagy nevelő szülők, nem örökbefogadott vagy nevelt gyerekek, nem testvérek, nem házastársak, nem élettársak, nem sógorok és nem sógornők se csaljanak. Hej, de szép rendelet lenne az, amelyik ezt eléri!

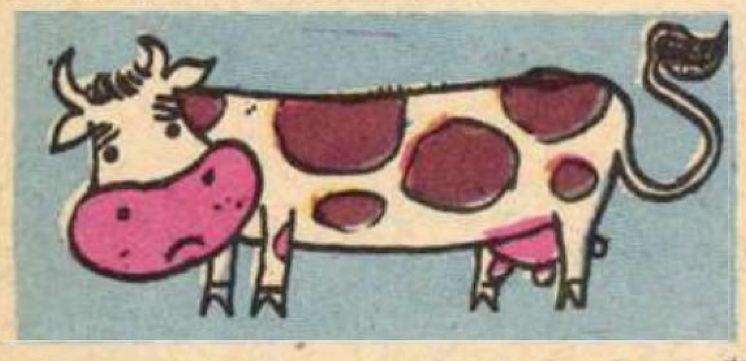
Földes György

ROSSZUL SIKERÜLT HÁZASSÁG

Képtelen hírek

A gárgyutai Gógyi Tsz-ben elhatározták, hogy a játékállat-gyártás, a bébi-rugdalózó készítés és radioaktív izotóp termelés mellett új melléküzemágakat létesítenek. A tervek szerint ezen melléküzemági tevékenység során búzát, rozsot és kukoricát termesztenének, valamint a kanáritenyésztés mellett a sertések és szarvasmarhák meghonosításával is kísérleteznek.

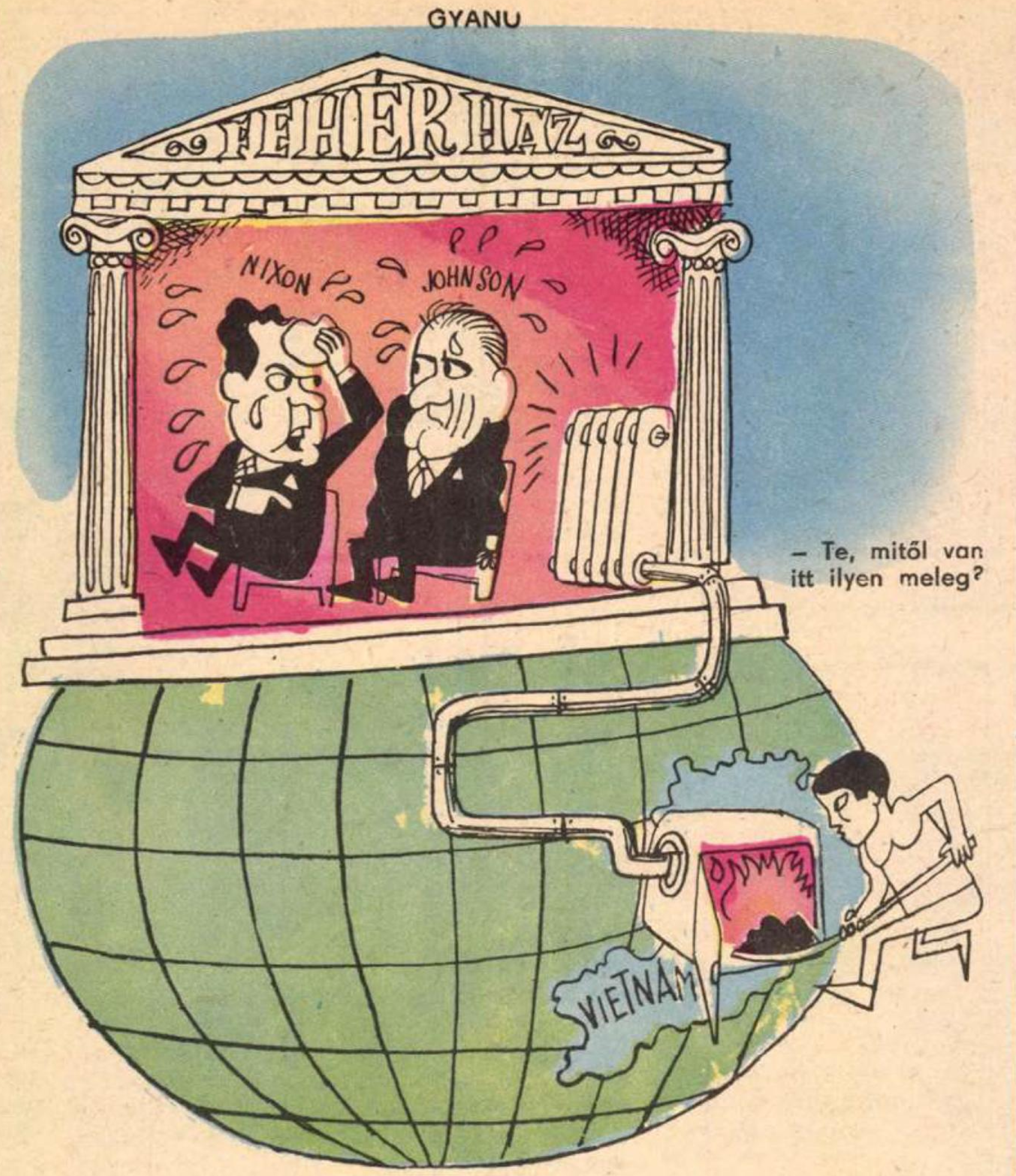
Nem adta meg a kötelező elsőbbséget a termelési értekezleten Borbulya Gergely segédmunkás az igazgatójának, aki a válaszában legázolta, majd szakszervezeti segélynyújtás nélkül továbbhaladt a következő napirendi pont felé.

A kerületi tanács, a lakosság ismételt követelésére úgy határozott, hogy korszerűsíti a rosszhírű „Butykos" nevű talponállót. Ezért helyi alapból a kocsma teljes közönségét kicserélte.

(— ő —)

GYANÚ

– Te, mitől van itt ilyen meleg?

ERÉNYES HÖLGY

– Ez a két aszfaltbetyár állandóan a nyomomban van. Legyen szíves, kergesse el a kisebbiket.

RAKÉTA KORSZAK

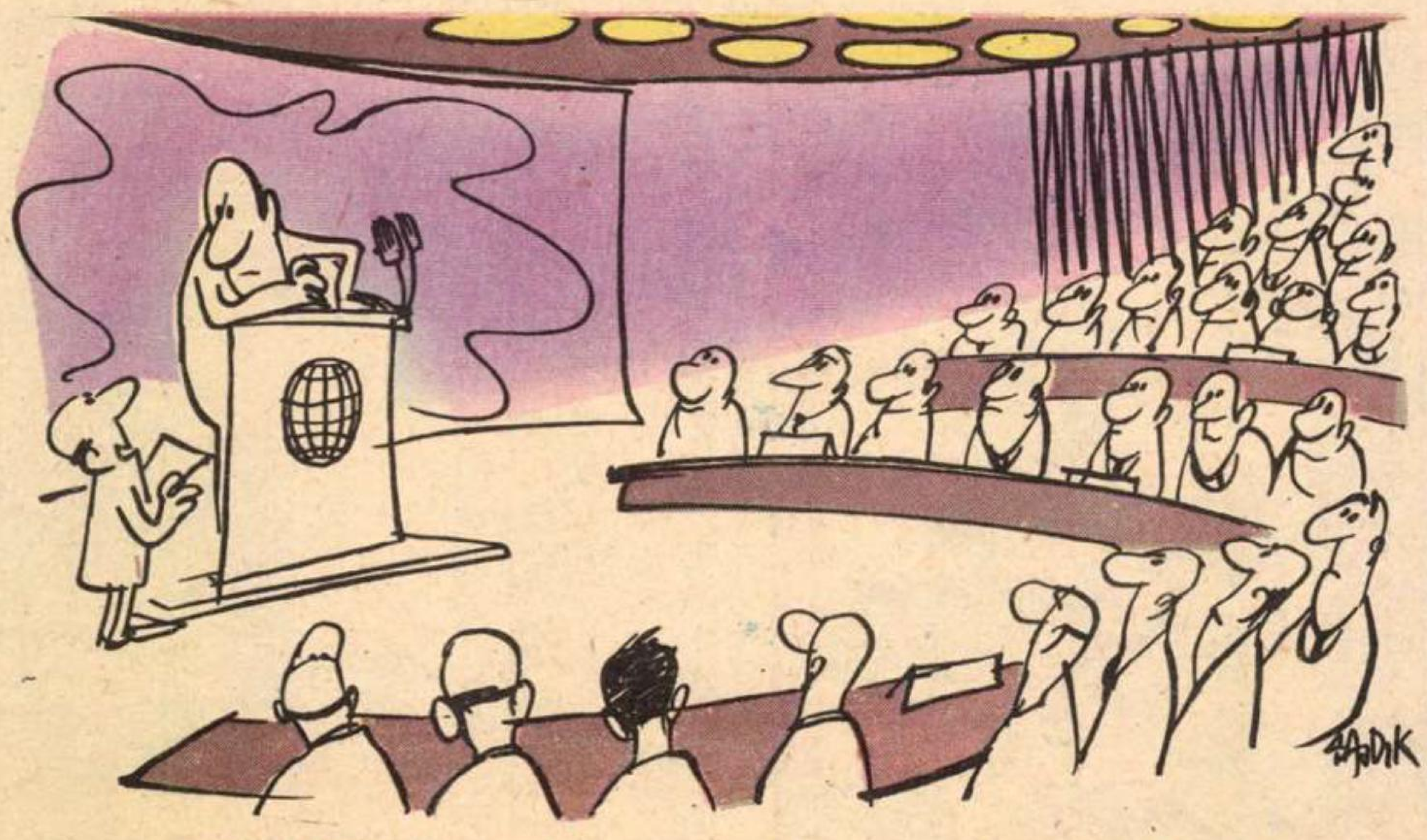
– Figyeled, Lajos?! Levált a második fokozat is!

CSAK KERESNI KELL

Mexikó rendőrsége mar évek óta hajszolta az ország legveszedelmesebb bűnözőjét, Azucano Viniegrát, akinek a lelkén tucatnyi gyilkosság szárad. Egyszer már elfogták, de sikerült kiszakítania magát a rendőrség kezéből, a szökés közben nem kevesebb, mint öt rendőrt terített le. A hosszú nyomozás most eredményre vezetett, a detektívek rátaláltak.

A sokszoros gyilkos egyenruhát viselt. Időközben ugyanis sikerült felvétetnie magát a rendőrség soraiba. Már az őrmesterségig vitte...

MEGLEPETÉS AZ ENSZ-BEN

– Levél érkezett Budapestről. Egy táncdalverseny zsűrijébe kérik fel önt.

ezt olvastam

DRÁMAI PILLANAT

Egy színikritikából: *„Bizonyos részvét vegyül a játékba, ami ezt a szigorúan és szenvtelenül vizsgálódó szemet időnként elfutja."*

Feszült hatást kelthet, amint a szigorúan vizsgálódó szemet időnként játék futja el.

LITERREL MÉRT MELEG

Olvasom, hogy termálvizet találtak Szolnokon. „Az új forrás *hőhozama:* percenként 1500 liter víz".

Ami a feltörő víz *mennyiségét* illeti, az 80 Celsius fok.

ABSZURD A DIVAT

Az ünnep *„nem patetikus pátoszá"*-ról beszél egyik hetilapunk.

A nem patetikus pátosz minden bizonnyal az ízetlen só, a víz alatti repülőgép és a dohány nélküli szivar unokatestvére.

ELEJTETT NYÚL-MONDAT

A nyúlról írja egy vadászati cikk szerzője: „a múltkor már *elejtettünk egyet, gépkocsival*".

Nyulat gépkocsi*val* legfeljebb elgázolni lehet; elejteni esetleg gépkocsi*ról*, vagy gépkocsi*n*. Az utóbbi estben azonban el ne feledjük újra fölvenni.

SZÁRMAZÁSTAN

„Honnan származnak nap mint nap használt szavaink?" — hangzik a kérdés, amellyel az Akadémiai Kiadó „A magyar nyelv történeti-etimológiai szótárát" hirdeti.

Hogy messzebb ne menjünk, például a — sajnos — *naponta,* mondhatnám *minduntalan, lépten-nyomon, derűre-borúra* használt „nap mint nap" kifejezés a „Tag wie Tag"-ból (német) származik.

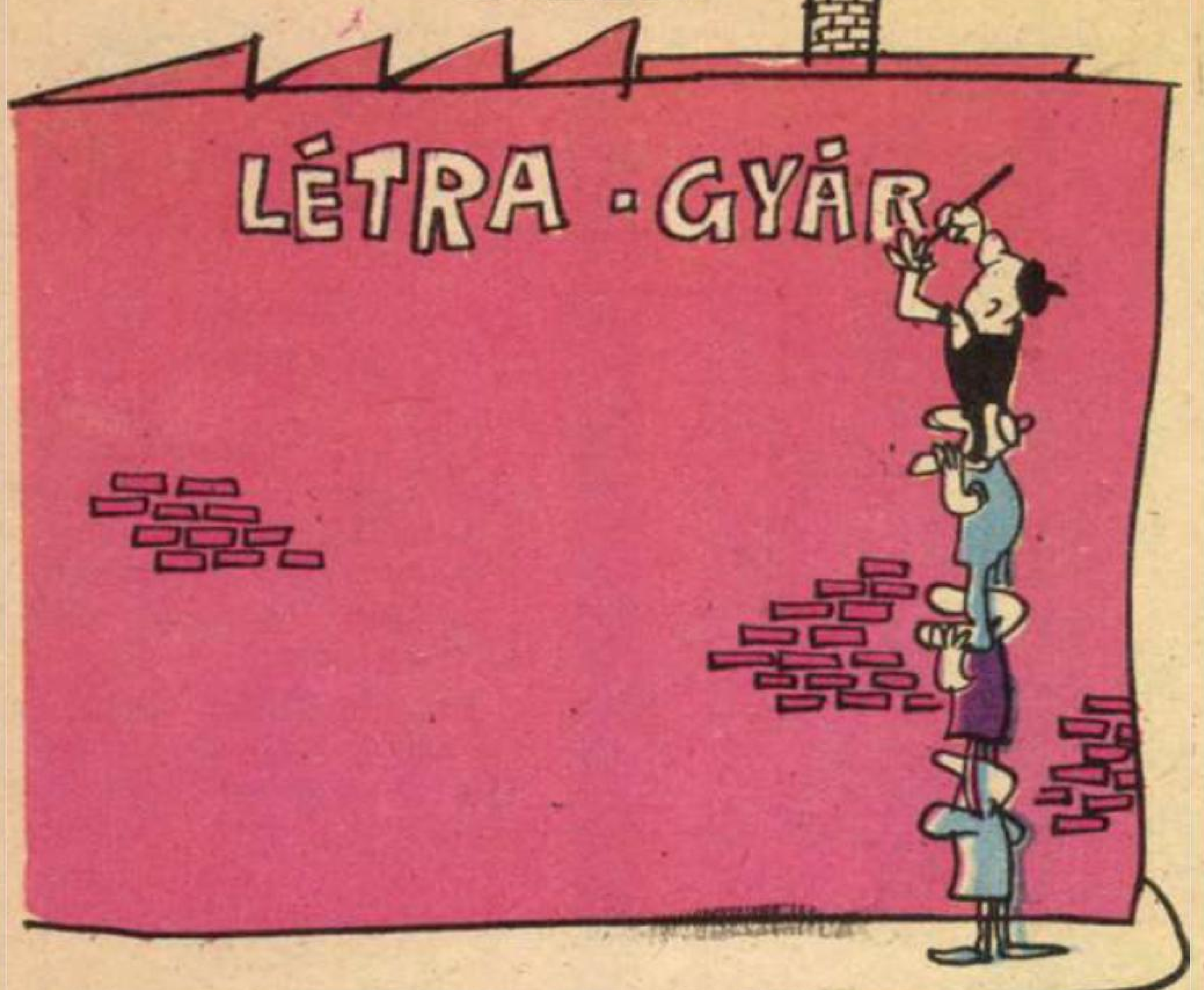
IDEGEN NYELVŰ KIÁLLÍTÁS

Olvasom, hogy — jól tessék figyelni! — *„recychrom kromatográfiás és uniphor, valamint ampholine elekroforetikus analizátorokat, regisztráló abszorciométert, ultrorac frakciószedő automatát"* stb. láthatunk egy kiállításon.

A látogatók remélhetőleg szótárt is kapnak a katalógus mellé.

Tímár György

JÓ REKLÁM!

TÉLI ÖRÖMÖK

A legutóbbi kölni sportszerkiállításon a legnagyobb feltűnést a sí-balesetek után alkalmazható díszes kötések keltették. A téli sport idénye előtt ötletes kereskedők a felső tízezer tagjainak olyan pólyákat ajánlottak, amelyeket ékszerek díszítenek. Akad majd divathölgy, aki ezért kificamítja a bokáját sízés közben?

HUSZADIK SZÁZAD

– Adós! A mosogatás kész!

Tudományos kutyanyelv

1

A nemzetközi orvosi eszmecseréken sűrűn szereplő téma az alvás zavarainak problematikája. Az emberiség alvászavarokkal küszködik, méghozzá éppen a magasabb kultúrával bíró államokban, s a szellemi munkások rétegeit sújtja egyre általánosabban az idegrendszer kórságos alvás-zavara.

Jómagam, mint olyan, ki nemcsak a korszerű orvostudománnyal, de a korszerű betegségekkel is szeretek lépést tartani, e helyt hívnám fel a tudományos világ figyelmét a magam esetére, mely szembetűnően különbözik az általános megfigyelésektől.

Sehol sem olvastam ugyanis leírását az *ébrenlét zavarainak*, mely az én idegtevékenységemet jellemzi. Nagyon felületesen vagyok ugyanis ébren. Naponta tizenöt-húsz alkalommal is felébredek, s estére úgy fekszem le, hogy tagjaimat alig önti el a jótékony fáradtság. Ez az állapot aztán, persze, igen károsan hat minden tekintetben.

A napokban is például megyek a Körúton, szokás szerint a jobb oldalamra fordulva, már-már ébren vagyok, mikor egy motorbicikli előtt hirtelen elalszom. Félálomban, de igen határozottan hallom, amint lehülyéznek. Kedvetlenül és megbántódva ülök fel az úttesten, órámra nézek: egy órája már, hogy bevettem a frissítőt, és még semmi hatása.

Megpróbálok aztán számolni magamban. Lassan, tízezerig el szoktam számolni az adósságaimat, ettől rendszerint felébredek. Most már tizennégyezernél tartok magamban, de még mindig semmi, sőt: egy bolt előtt annyira elszunyókálok, hogy betérek a boltba és ötszázért veszek magamnak egy hajszárítót, amire semmi szükségem sincsen.

Nem kívánom hosszasan részletezni az esetet, az orvostudományra bízom, hogy tanulmányozza, miből adódik az az állapot, midőn tágra nyílt szemmel vergődöm órákon át, s képtelen vagyok felébredni.

2

Hetek óta azon tűnődik a feleségem, hogy miként váljon el tőlem úgy, hogy a bíróság indokoltnak vegye kérelmét, ugyanakkor pedig a válás megindoklására kultúrált érveket nyújthasson a bíróság elé, mely nem teregetheti ki a magánélet minden szennyesét.

A várakozás nem volt hiábavaló, a Hétfői Hírek egy érdekes cikke most segítségünkre sietett. Kiderült ugyanis, hogy az emberi agy elektromos hullámai különböző ingerekre reagálnak, az ember alkatától függően, egyeseknél a képi ingerek a dominánsok, másoknál a hallási ingerek. Ezek pedig kibékíthetetlen ellentmondásba kerülhetnek, ha egy házaspárnak más-más elektromos töltése van, s teljesen megronthatják a házaséletet.

A cikk egy példát is említ: egy kísérletre fogott férfi fejét csinos, fiatal hölgy simogatta, s amikor a kis nő abbahagyta a simogatást, a férfi agyát téta-hullámok öntötték el, mely annak a jele, hogy a férfi agyát kedvetlen és bosszús ingerek járták át a simogatás abbahagyása folytán.

Esetünkben a fellépett ingerek egészen ellentétes eredményre vezettek: a feleségem agyát öntötték el ugyanis a kedvetlen és bosszús hullámok, látva, hogy a fejemet egy fiatal nő simogatja.

Mennyivel kulturáltabban lehet most majd megfogalmazni válóperünket, ha az indoklásban nem Kovács Micike szerepel, mint hibaforrás, hanem a koponyámban uralkodó téta-ritmus...

Somogyi Pál

VÉRBELI PEDAGÓGUS

– Nos, ha olyan nagy legény, halljuk ennek a virágnak a latin nevét!

IDEGENFORGALMI REKLÁM A KÖZÉPKORBAN

SZIGORÚ BÍRÓ

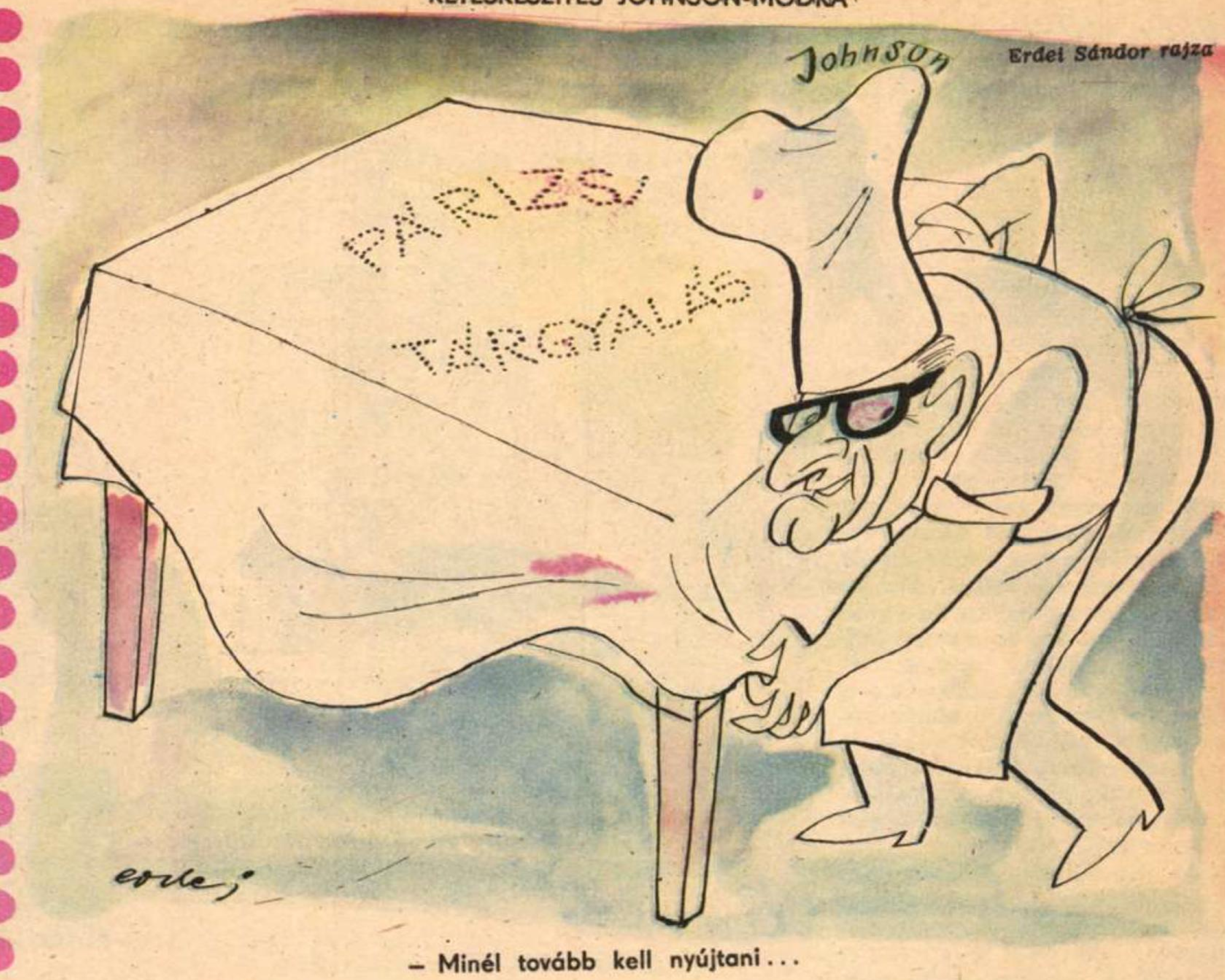
– Odanézz, már másodszor írja fel a számát.

KARÁCSONYI VÁSÁR

– Nem tudok választani.

RÉTESKÉSZÍTÉS JOHNSON-MÓDRA

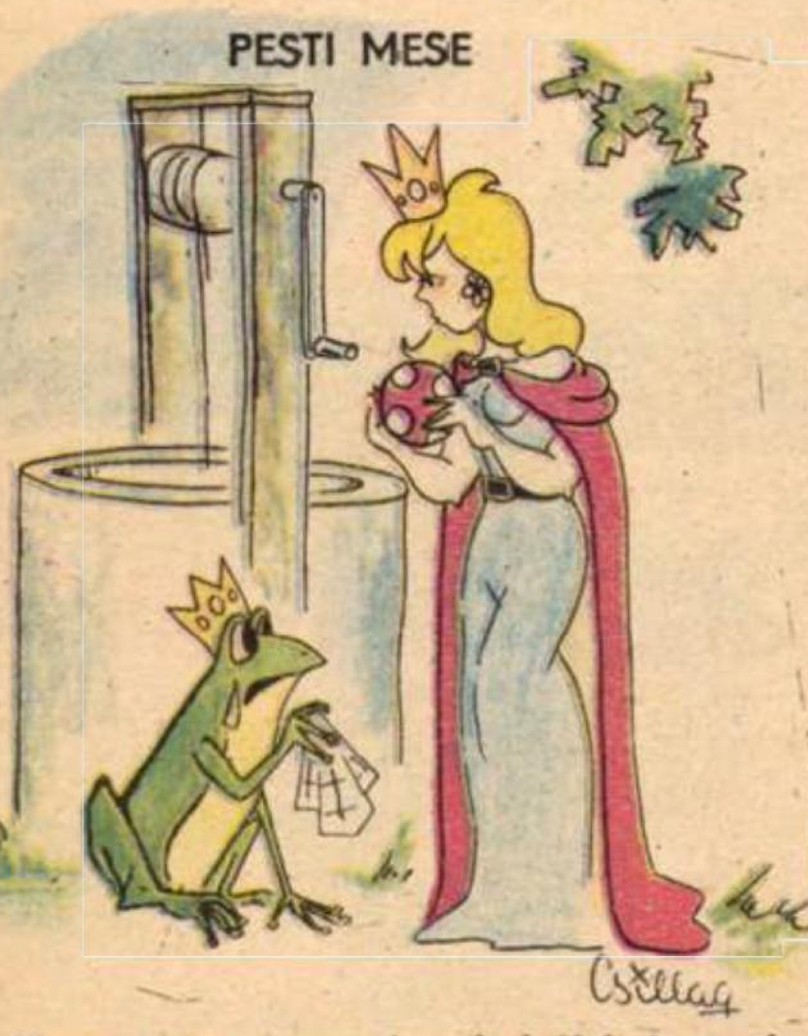

– Minél tovább kell nyújtani...

HÉTVÉGI KÉRDÉS

PESTI MESE

– Nem elég, hogy kecskebékává varázsolt a gonosz boszorkány, de még az exportból is visszamaradtam!

Mit kell nagydobra verni?

Munkaidő után megvártam a gyárkapu előtt.

— Küldd a garázsba a kocsit — ajánlottam. — Ránk fér egy kis séta és olyan szép az idő. Ha megengeded, elkísérlek hazáig, amúgyis szeretnék négyszemközt beszélgetni veled. Nem hivatalosan, hanem barátilag. Nem mint a vállalatunk igazgatójával, hanem mint hajdani iskolatársammal, akivel együtt rúgtuk a bőrt a Haller téren.

Örömmel fogadta a javaslatomat, egy ideig némán ballagtunk egymás mellett.

— Mi az, amiről négyszemközt akarsz velem beszélgetni? — fordult később hozzám. — Lássuk a medvét!

— Te vagy a medve, Jenci! A te viselkedésedet akarom szóvá tenni. Nem látod, hogy a vesztedbe rohansz?

— Én?! Ugyan miért?

— Azért, mert mindennek van határa! A jószívűségnek, a tapintatnak, az engedékenységnek is.

— Még most sem tudom, hogy hová akarsz kilyukadni?

— Dehogy nem tudod! Itt van például ez a mai fegyelmi tárgyalás. Csipcsákné nem is tagadta, hogy lopott. Tiszta rendőrségi ügy. De nem és nem, te ismételten felszólalsz, hogy a lónak is négy lába van, adjunk Csipcsáknénak még egy esélyt és a menyecske megúszta azzal, hogy főraktárosból raktárossá minősítették vissza. Ugyanígy foglaltál állást, amikor Szemán Karcsi bűnös hanyagsága miatt selejtbe került az a nagy exporttétel. Kimentetted Gordont is, aki félholtra verte váltótársát, eltussoltad Kelemen sikkasztását is...

— Ugyan — legyintett Jenci, —, mindennek semmi köze sincs a jószívűséghez, a tapintathoz, vagy az engedékenységhez.

— Hát akkor mihez van köze?

— Megmondom. A gyár becsületéhez! Ahhoz a tekintélyhez, elismeréshez, amit tíz keserves év alatt tisztességünkkel és jó munkánkkal vívtunk ki magunknak. Rajtunk ne röhögjön a szakma, hogy Csipcsákné gyerekkocsiban hordta ki a lopott árut az üzemből! Ránk ne mutassanak ujjal, hogy ez az az üzem, ahol egy mérnök szorzás

helyett osztott az éktárcsa kerületének kiszámításakor, mert éppen be volt rúgva és így tovább. Válaszolj igaz lelkedre, az ilyesmik jellemzik a mi üzemünk életét, munkáját? Igen vagy nem?

Vállat vontam.

— Persze, hogy nem, de azt is be kell látnod...

— Semmit sem látok be. Amíg én állok a vállalat élén, az effajta egyedi, egyáltalán nem jellemző eseteket továbbra sem teregetjük ki a nyilvánosság elé, nem rontjuk velük a gyár jóhírét. Elintézzük csendben, házon belül, feltűnés nélkül és kész! Részemről ez a téma egyszer s mindenkorra be van fejezve!

Szótlanul ballagtunk tovább, bevallom, hogy bár nem értettem vele egyet, kicsit meghatott ez a szenvedélyes lokálpatriotizmus. Aztán megérkeztünk Jenci lakása elé, kézfogás, ő gyorsan be, én lassan el.

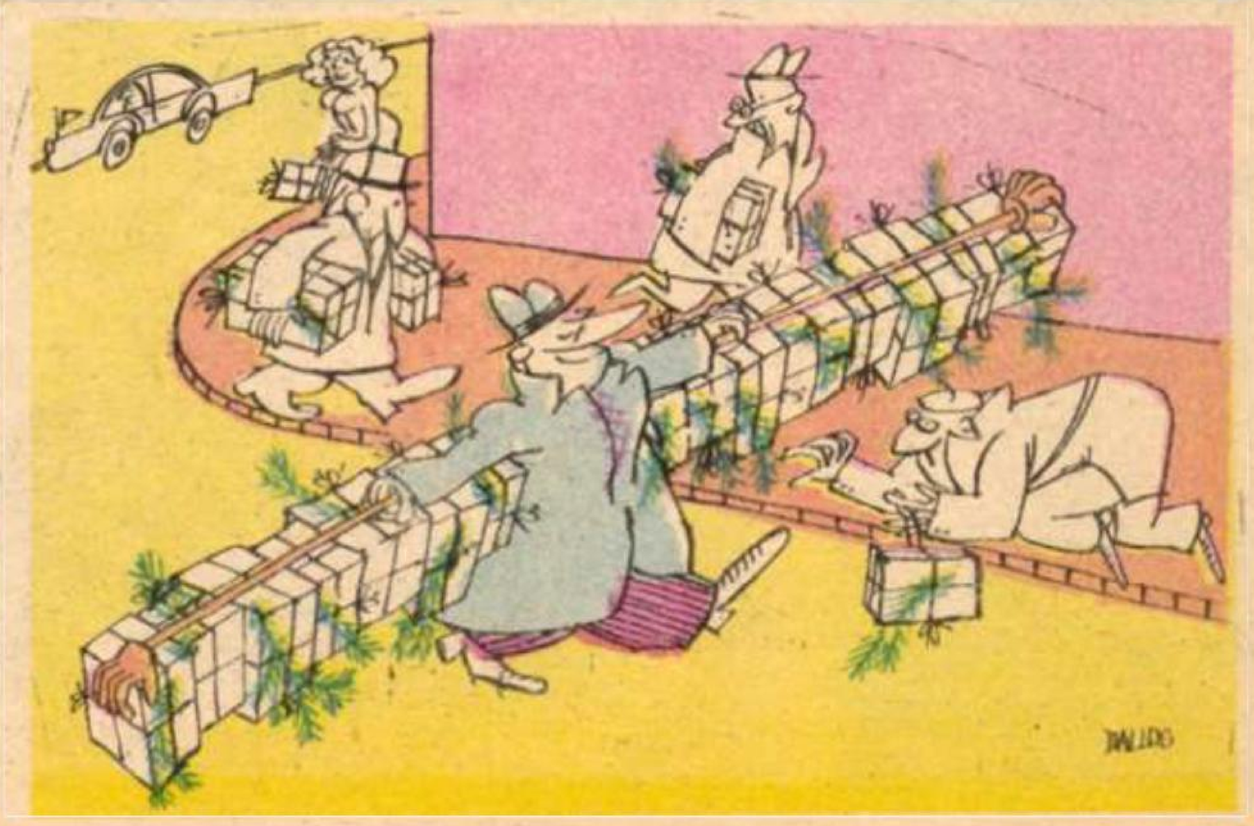
Alig tettem pár lépést, kivágódott a kapu, egy zilált külsejű fiatalember rohant ki elsőnek, őt Jenci felesége követte sikoltozva, végül maga Jenci is előbukkant, a dühtől lila arccal, magasra emelt sétabottal a kezében. A nagy ricsajra minden ablak kinyílt a kis utcában, a lakók kíváncsian bámultak ki, a járókelők is megálltak, mindenki érdeklődve várta a fejleményeket.

— Megállj, te bestia! — ordított Jenci futás közben. — Megint megcsaltál!

Az egyik ablakból leszólt hozzá a szomszédjuk:

— Ezt a cirkuszt minden héten végig kell néznünk!

Kürti András

NAGY A ROKONSÁG

LUDAS MATYI

EMLÉKKÖNYVÉBE

A negyvenes évek végén, az Országos Cirkusz Vállalat vidéki előadásain vettem részt, és chansonokat énekeltem. Mindig két előadáson szerepeltem: délután és este. Híres költők megzenésített műveit adtam elő, köztük kedvencemet, Geraldy „Áradozás" című remekét. A chanson befejezését nagy átérzéssel, halkan énekeltem, az utolsó „Te, te, te, te" szavakat szinte csak lehelni volt szabad.

Az első délutáni előadás után – nem volt telt ház – udvarias tapsokat kaptam. Alig hullt le a függöny, felrohant a színpadra a kisvárosi zenekar dobosa és könnyes szemekkel gratulált a Geraldy-s számhoz. „Csodálatosan adta elő, kedves művésznő!"

Az esti előadáson már telt ház volt, és ismét az „Áradozás" volt műsorom befejező száma. Amikor a „Te, te, te, te" szavakhoz értem, megdöbbenve hallottam, hogy a dobos hangosan veri a dobot. Veszedelmes cirkuszi attrakcióknál, például szaltó mortáléknál pereg így a dob, szívremegtető egyhangúsággal.

A nagy zaj elnyelte a Geraldy-vers végét és én sápadtan hagytam el a színpadot. Nem is figyeltem a tapsokra, bár azok erősebbek voltak, mint a délutáni előadáson. Nyilván azért, mert telt ház volt.

A dobos most is felrohant a színpadra, arca sugárzott, megölelt és így szólt: „Mit szól, hogy milyen sikerrel festettem alá a befejező részt!"

Kihúzta magát és büszkén folytatta: „Hiába, a jó számot is tudni kell eladni..."

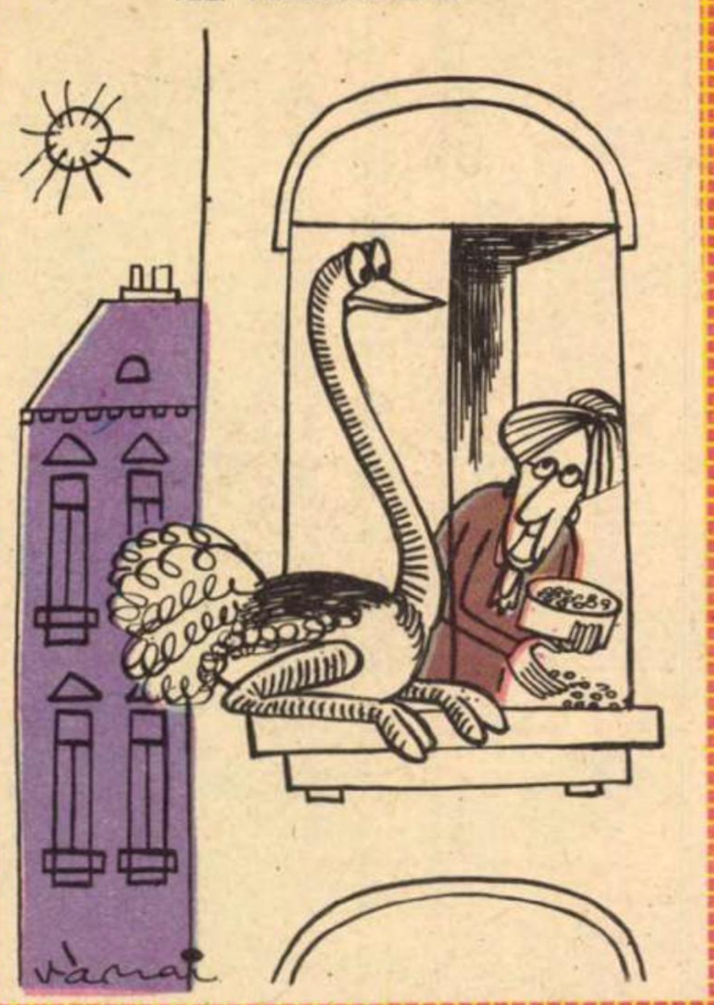
Mezei Mária

A JÁTÉK VÉGE

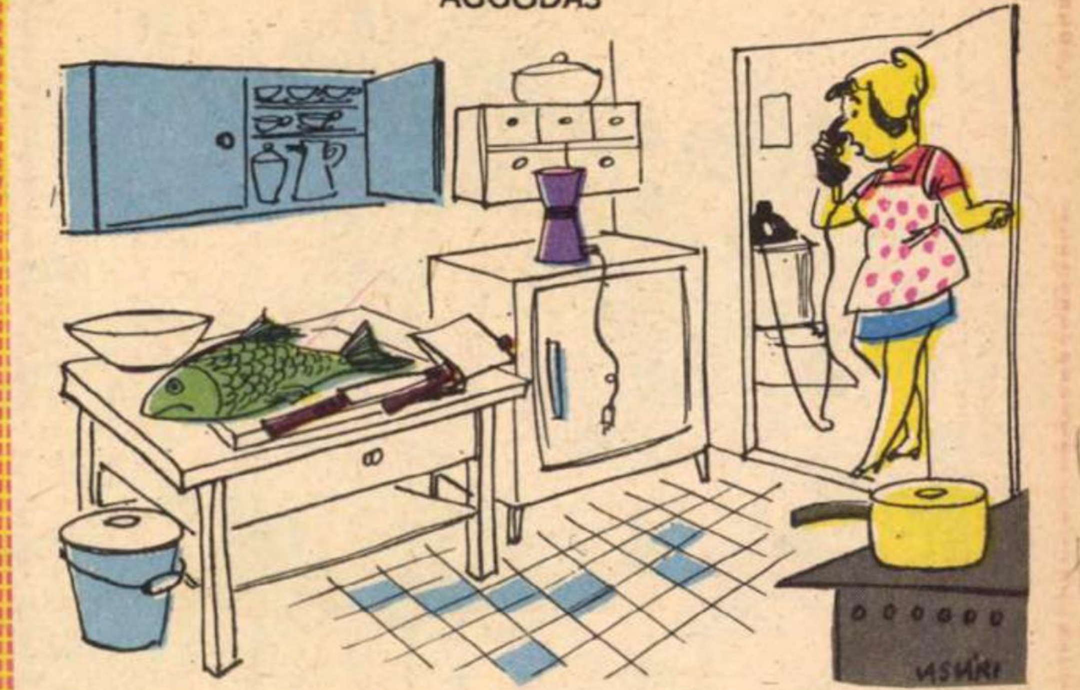
„Mindenki tett? Több tét nem áll!" — kiáltotta valaki stentori hangon a Lyon melletti Charbonniere kaszinójában. Nem a krupié volt. Négy fegyveres, álarcos bandita hatolt be a játékbarlangba, a vezetőjük kiáltotta a játék ismert mondatait. 137 000 frankot söpörtek be a kaszinó hívatlan vendégei és nyomban távoztak is. A nyereséggel ugyanis — a kártyások kódexe szerint — nyomban fel kell állni az asztaltól. Ezt a kártyásigazságot alkalmazták...

ÁLLATI...

TÉLI MADARETETÉS

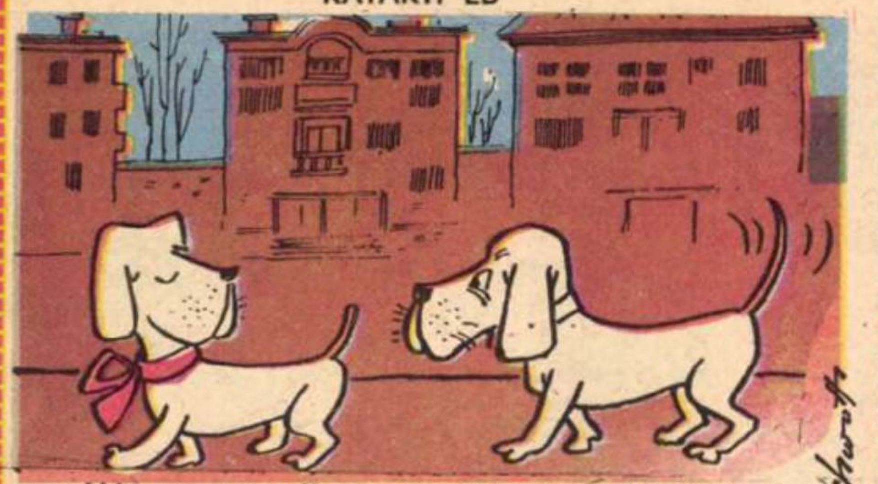

AGGÓDÁS

– Halló, doktor úr? Tessék megnézni ezt a halat, olyan rosszkedvű!

RÁTARTI EB

– Hányszor mondjam még, hogy nem kötök utcai ismeretséget?!

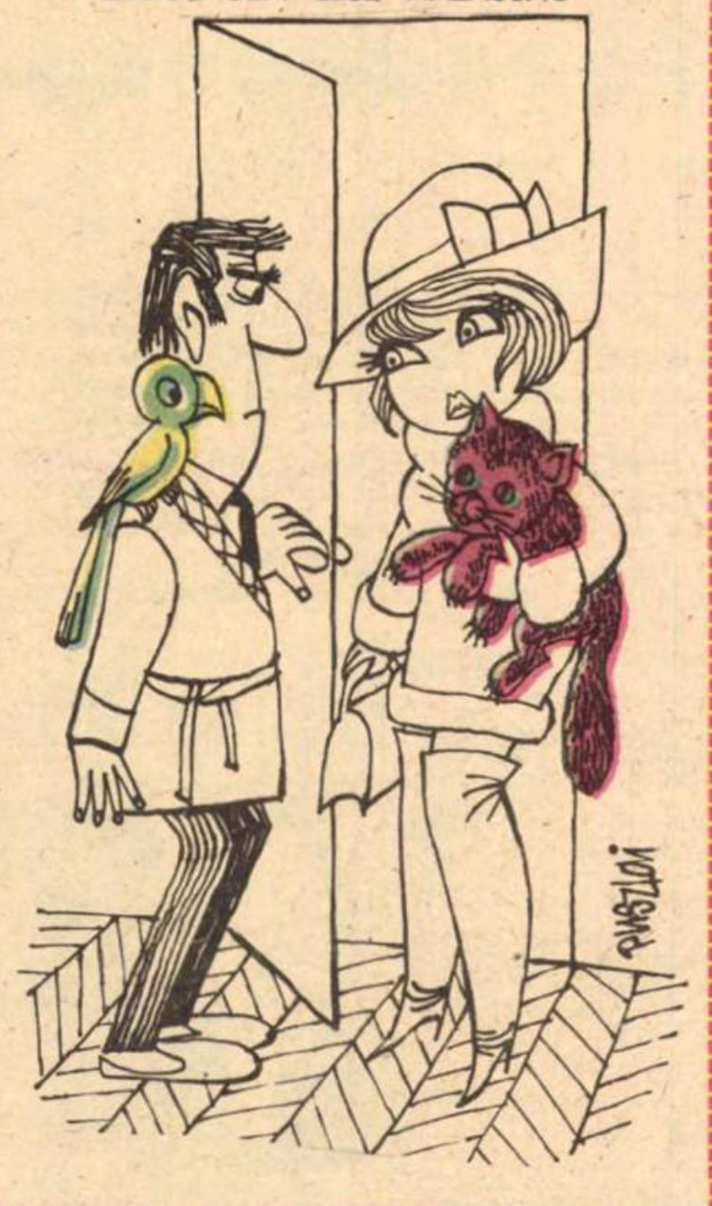
ÁLLATVÉDELEM

LESEN

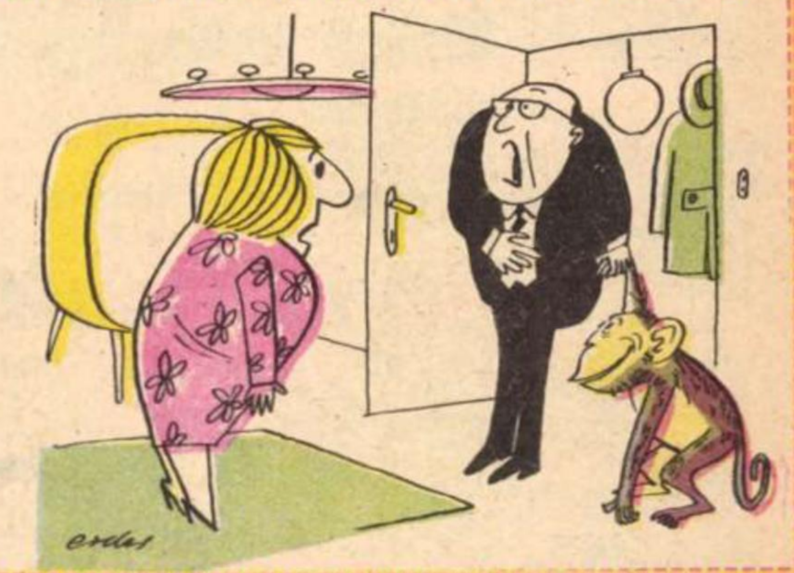

EBBŐL SEM LESZ HÁZASSÁG

TRAGÉDIA

– Képzeld, az Állatkertben voltunk és valahogy elcserélődött Pistikével!

ÁLLATKLINIKÁN

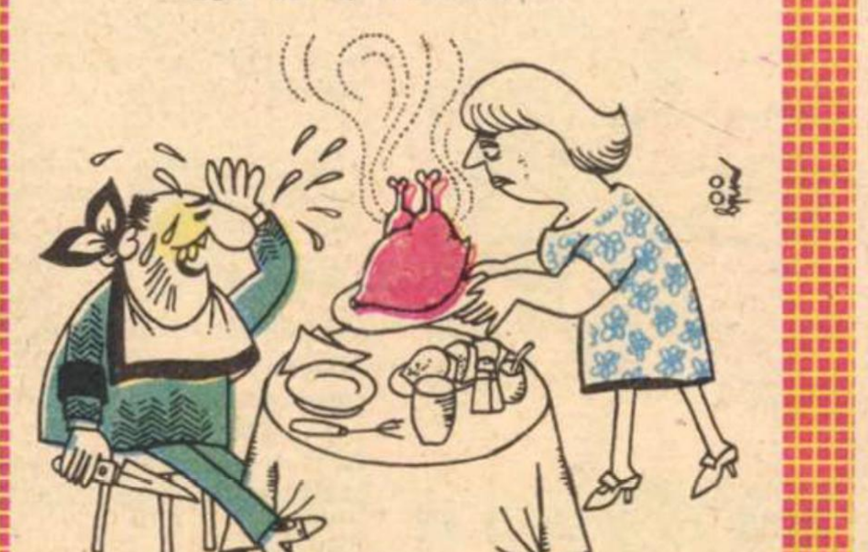

– Hoztam neki egy kis gyenge galambhúslevest

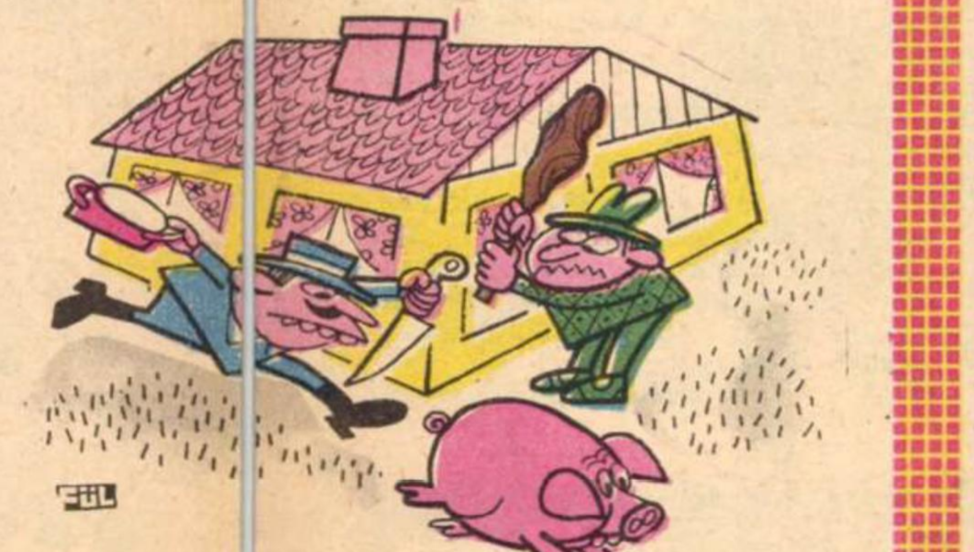
MENEDÉK

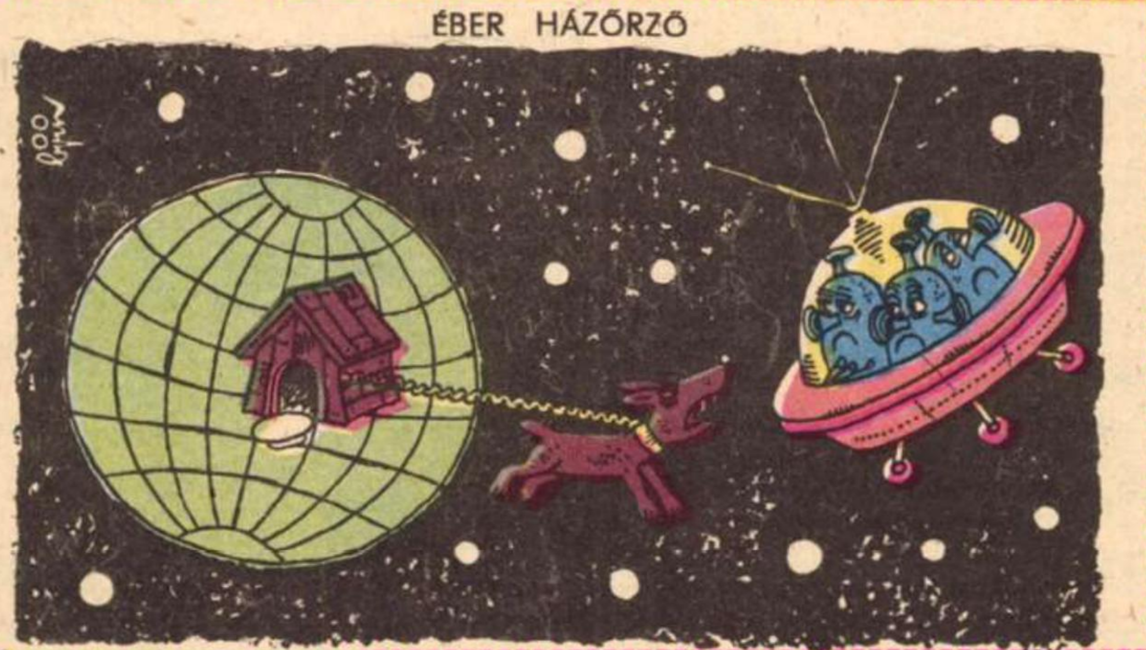
EGY IGAZI ÁLLATBARÁT

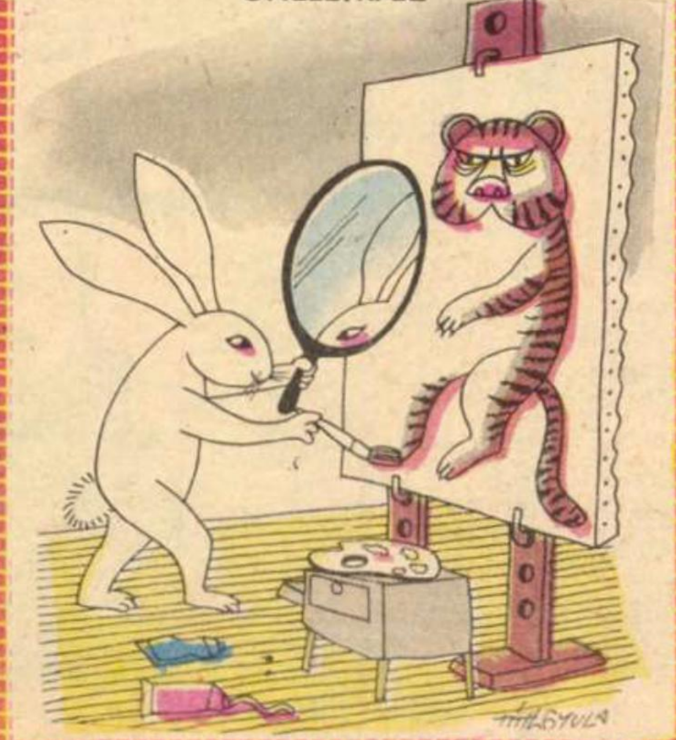
AKTÍV ÁLLATVÉDŐ

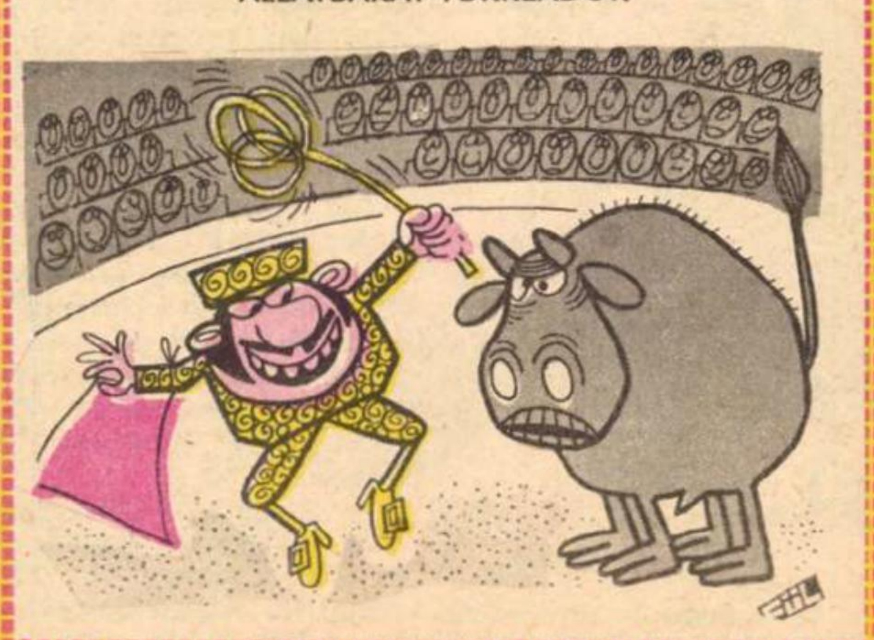
ÉBER HÁZŐRZŐ

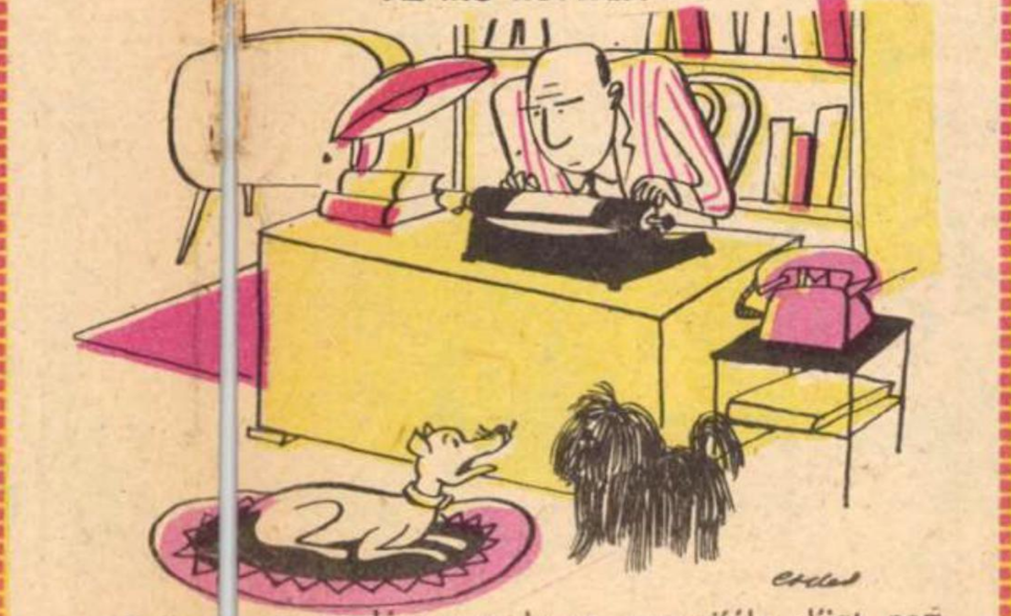
ÖNÉLETRAJZ

ÁLLATBARÁT-TORREÁDOR

AZ ÍRÓ KUTYÁJA

– Sajnos, a gazdám egy korcs, semmiféle díjat nem tudok vele nyerni!

NŐI DOLGOK

SZAGTALAN RÉSZEG

A technika és a tudomány mai fejlődése valóban szédítő: még az alkoholizmus elleni küzdelemnek is új irányt szab. Már készül az olyan gyümölcspálinka, amely nem érződik a leheleten.

Az alkoholizmus ellenzői évek óta folytatják offenzívájukat: plakátok és felhívások regimentjét vonultatják fel, hogy figyelmeztessék az autóst, ne vezessen ittasan. A dolgozót, hogy ne menjen részegen munkába. A lakost, hogy ne térjen haza bepiálva. Bevezették a szondázast a közlekedésben. Az alkohol-ellenőrzést egyes üzemekben. A harc eddig sem volt könnyű, de a főbűnös, az alkohol, aránylag passzívan viselkedett: csak tovább részegített, ölt, butított és nyomorba döntött. Más ellenlépést nem tett.

Most azonban a gyümölcspálinka — a megfelelő szakemberek segítségével — felveszi a régen eléje dobott kesztyűt és ellentámadásba lendül. Amint olvasom, az egyik Ktsz már nagyban gyártja az újrendszerű pálinkafőző-berendezéseket, amelyekben vákuumos eljárással főzik ki a legkitűnőbb gyümölcspálinkákat. „Számos gyümölcstermelő gazdaság is felismerte az új módszer előnyeit és főzdéit vákuumos berendezésekkel látja el." A hír magyarázatképpen megjegyzi, hogy amíg a hagyományos pálinkafőzési technológiával a magyar gyümölcsre jellemző gazdag aromaanyag nagy része elvész, az új eljárással nem vész el, sőt akad olyan gyümölcspálinka, amelyik 260 féle íz- és illatanyagot tartalmaz. Tehát jobb, mint az eddigi, és akik a pálinkától annak íze miatt idegenkednek, ezt megkóstolhatják: hátha kedvük szottyan rá! Mindamellett — mondja a közlemény — „a gyümölcspálinka külön előnye, hogy fogyasztás után egyáltalán nem érződik a leheleten". És ezzel nyit a gyümölcspálinka új frontot az alkoholizmus elleni küzdelemben.

Mert valószínű ugyan, hogy a rendőrségi alkoholszondát nem tudja megtéveszteni — legalábbis egyelőre. De majd csak tökéletesedik e tekintetben is. Ám az üzemek nagy részében alkalmazott egyszerű alkoholellenőrzést leteríti.

Eddig a szag alapján még a mennyiségre is következtetni lehetett. Mert egy kupica nem mindenütt és nem mindenkinek okoz bajt, pláne, ha szagtalan. De a jövőben a lehelet tiszta és üde lesz akkor is, amikor a fej már nem tiszta. Ha valakinek elég lélekjelenléte marad, még azt is mondhatja, hogy általános gyengeség lépett fel nála, azért nem tud egyenesen állni. Ha énekel, úgy kommentálhatja, hogy a slágerfesztiválra készül. Otthon pedig? Ez aztán a legegyszerűbb: „Lehelj rám!" — „No, ugye, hogy nem ittam?!" Még meg is lehet sértődni...

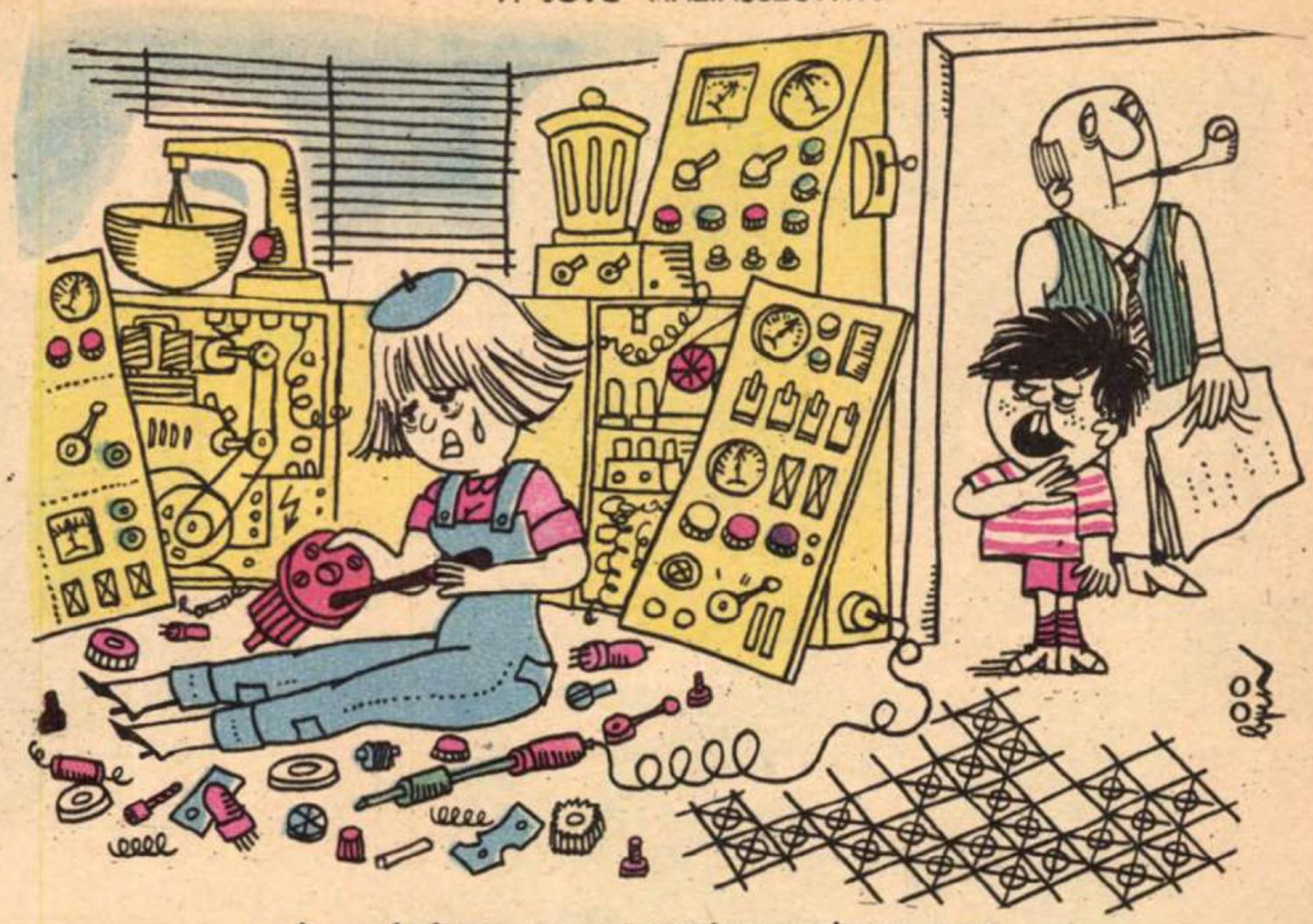
Földi Iván

FIGYELMES ÉPÍTÉSVEZETŐ

– Emberek, amíg megérkezik a melegítő ital, fogadják forró üdvözletemet!

A JÖVŐ HÁZIASSZONYA

– Az az érzésem, apu, ma megint nem lesz vacsora.

LAKÁSBÖRZE

SZILÁNKOK

AZ OTP-BEN

Brahovácz meséli:

— Akár hiszik, akár nem, a múlt héten rosszul álltam anyagilag. Bementem a közeli OTP-fiókba. Odaszóltam a kasszában ülő hölgynek: „Kaphatnék elsejéig egy százast? Becsszóra visszaadom! Nem mondom, hogy örömmel, de a hölgy a pénztárcájába nyúlt és odaadta a százast."

— Ez lehetetlen!

— Miért volna lehetetlen? Ilyen rendes asszony az én feleségem!

KÁVÉ

— Kedves kisasszony! Egy kétforintost adtam kemény blokknak, de mégis pocsék kávét adott.

— Mert utálom a korrupciót.

VIRÁGÁRUSNÁL

— Tíz szál piros rózsát kérek.

— A feleségének lesz, vagy adhatok a szebbikből?

MAGÁNY

A levélben négy oldalon megírta terveit, vágyait, örömét, bánatát, aztán borítékba tette és a postán expressz feladta saját címére.

ELFOGLALT EMBER

— Halló, doktor úr? Már napok óta rossz a közérzetem. Legyen szíves, mérje meg a helyettesem vérnyomását és csináljon egy EKG-vizsgálatot. Én sajnos nem érek rá...

ELSŐSEGÉLY

Az elhagyott mellékutcában izgatott férfi szalad utánam lihegve:

— Drága uram, a feleségem idő előtt... Csak jövő hónapra vártuk a kisbabát. Szóval egészen váratlanul... Volna szíves segíteni...

Rémülten bámulok a férfira:

— Kérem, én még soha nem voltam bába...

— Félreért uram, éppen kifogytam. Egy húszast lenne szíves a taxiköltségre.

Megkönnyebbülten átnyújtom a bankjegyet.

— Szabad a becses nevét? Az újszülöttet önről fogjuk elnevezni. Az ég áldja meg! — mormolja hálásan. Aztán kényelmes, ráérős léptekkel elsétál. Még látom amint belép a sarki kocsma ajtaján,

BÚCSÚLEVÉL

„...és elromlott a tévém. A javítást csak jövő hónapra vállalják. Mit csináljak addig? Nincs semmi értelme az életemnek. Mindenkit csókolok..."

Galambos Szilveszter

VACSORÁZÓHELYEN

Tessék hazavinni a srácot, tizennyolc éven aluliak éjszaka itt nem tartózkodhatnak.

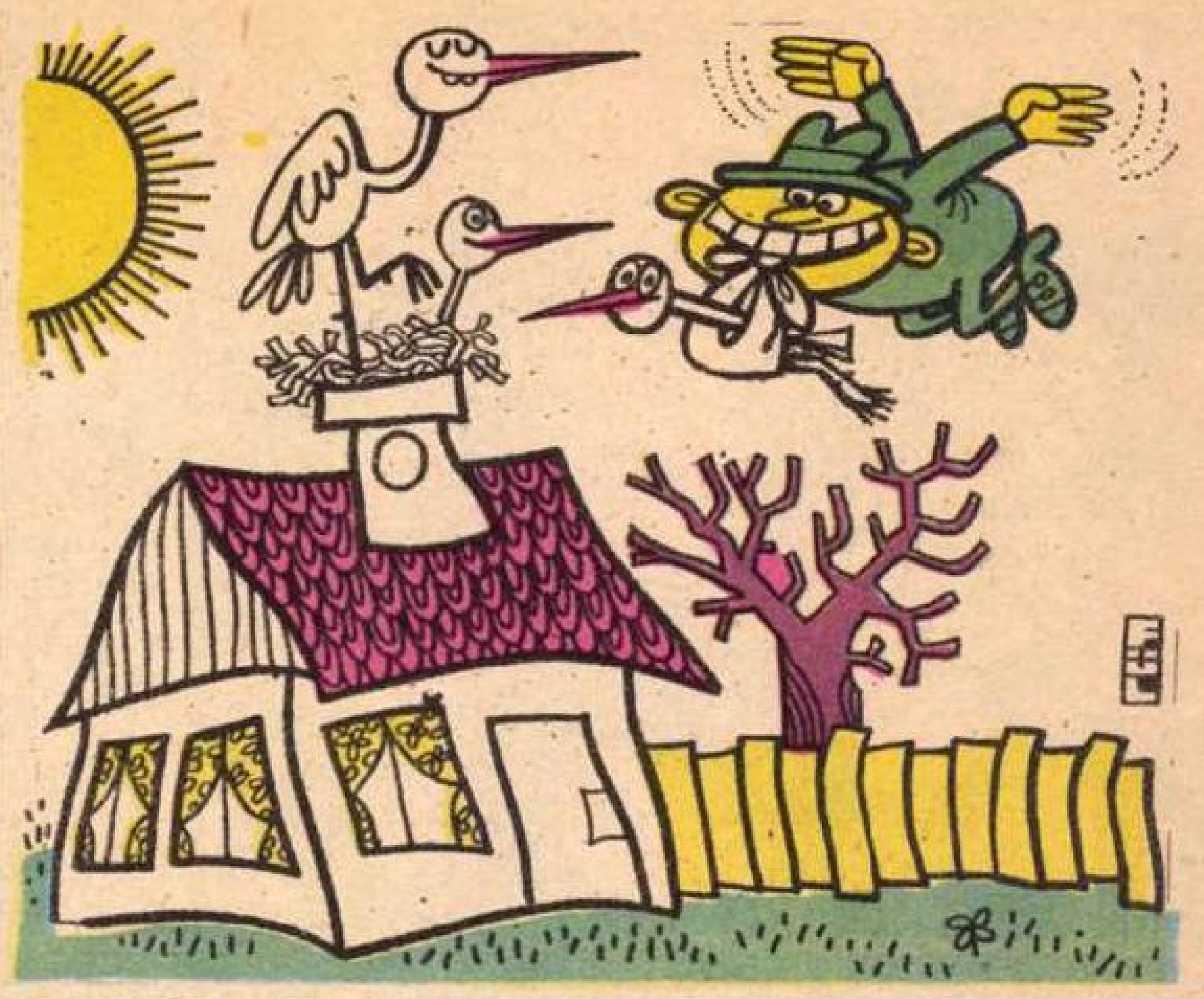
KÉSZÜLŐDÉS A SZERETET ÜNNEPÉRE

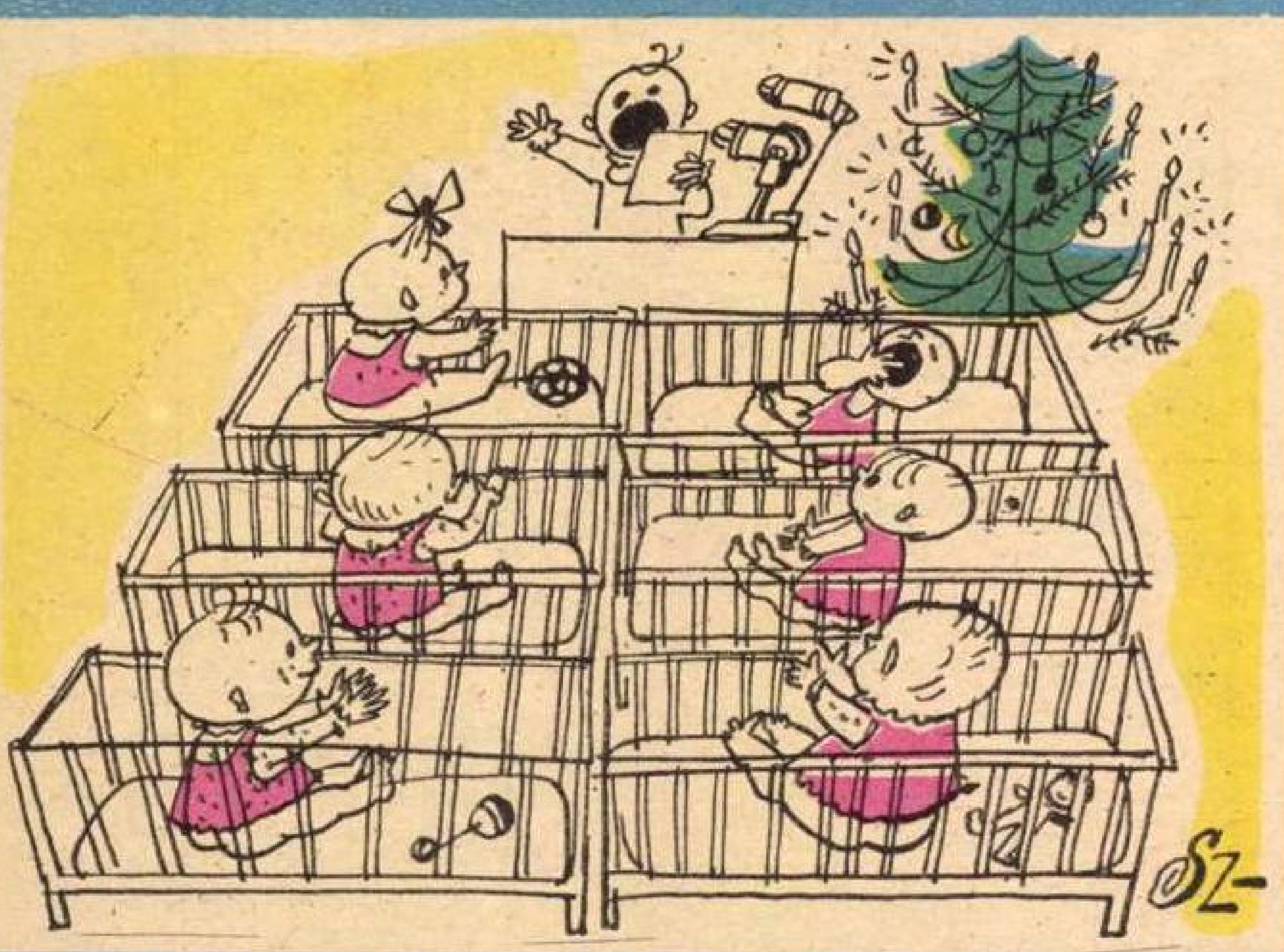

– Hé! Ne lépjen a lábamra!

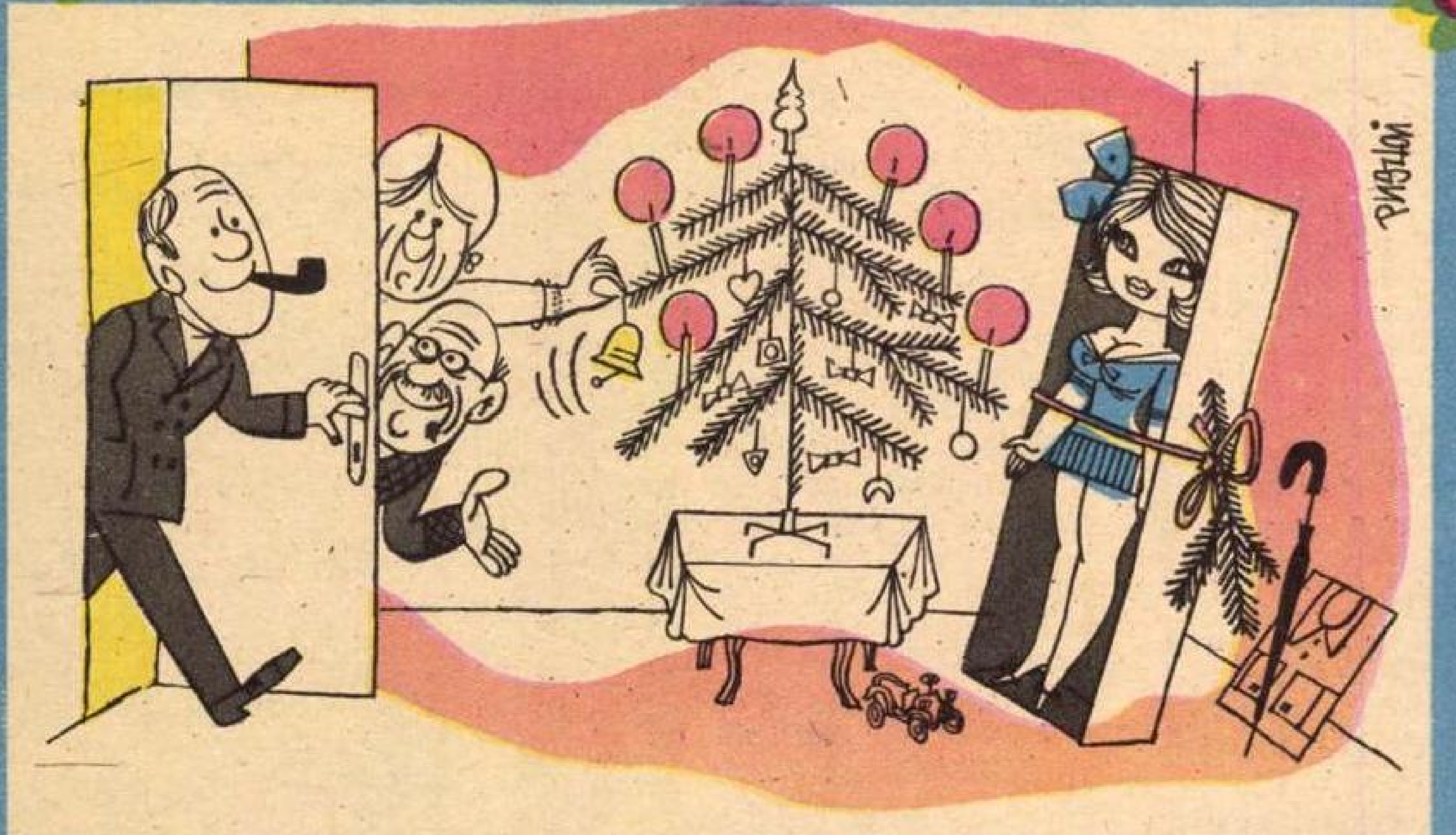
GYE-REK

VASVÁRI, FÜLÖP, SZÜR-SZABÓ, BALÁZS-PIRI, PUSZTAI, BARÁT, VÁRNAI, HEGEDŰS

KÜLFÖLDÖN JÁRT JÉGKORONGOZÓ

– Hoztam egy kis szuvenírt.

SZABAD SZOMBAT

– Sajnos, én még hat napot dolgoztam ...

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltóknak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

GONDOLD MEG ÉS ... KÍVÁNJ!

Előttem vagy két tucat karácsonyi lap és a köszöntendők listája. Készülök teljesíteni szocialista kötelességemet az ünnepek alkalmából. Töröm a fejem, kinek mit is írjak, nem a szokványos sablont, hanem jópofa konkrétumokat, amint azt elvárják tőlem. Mintha én lopnám a humoromat... (Sajnos, kimerültek a források.)

Végre sikerül összehoznom néhány kívánhatóságot, úgymint autó, ötös a lottón, gyermekáldás, mielőbbi viszontlátás, satöbbi. Ezeket egy kicsit megkörítem, ügyesen variálom és főleg ismételgetem, hiszen nem valószínű, hogy a torontói nagynéni és a Balmazújvárosba szakadt hazámfia éppen az én karácsonyfaüdvözletemmel dicsekedne egymás előtt.

Talán a negyedik lapot írom, a nyolvanéves Lujza néninek a Nefelejcs utcába: ötös találat! Megérdemli, jószívű rokon, biztos venne belőle egy doboz konyakos meggyet nekem, mert tudja, azt szeretem.

És ekkor megtorpan kezemben a golyóstoll, szemem fönnakad, lélegzetem eláll, s bekövetkeznek mindazon tünetek, amelyek a történelem tanúsága szerint nagy egyéniségeknél nagy felismeréseik idején bekövetkezni szoktak.

— Nem vagyunk-é kicsit felelőtlenek mi ezekkel a jókívánságokkal? — kérdezem én magamtól és tőletek felebarátaim és elvtársaim.

Tudom, tudom, a bibliai idők elmúltak, nincsenek már csodák, de azért — sohsem lehet tudni — mikor ébred föl az ördög és...

Képzeljük el, mi lenne ha teljesülne minden kívánságunk! A magunknak címzettek és a másoknak javallottak.

Itt van mindjárt az ötös találat. Ha csak a fele is teljesülne, mit érnénk vele? Fizetne vagy tizenegy forint húszat.

Vagy mi lenne, ha minden kívánt autó valóra válna? Annyi autó gurulna az utakon, hogy egymásba érne a sárhányójuk, s a „boldog" autótulajdonosok irigykedve néznék a kívánság nemérte gyalogjárókat.

Vagy mi lenne, ha a „mielőbbi visszontlátás" záros határidőn belül konkretizálódna? Olyan magyar népvándorlás indulna keresztül-kasul a

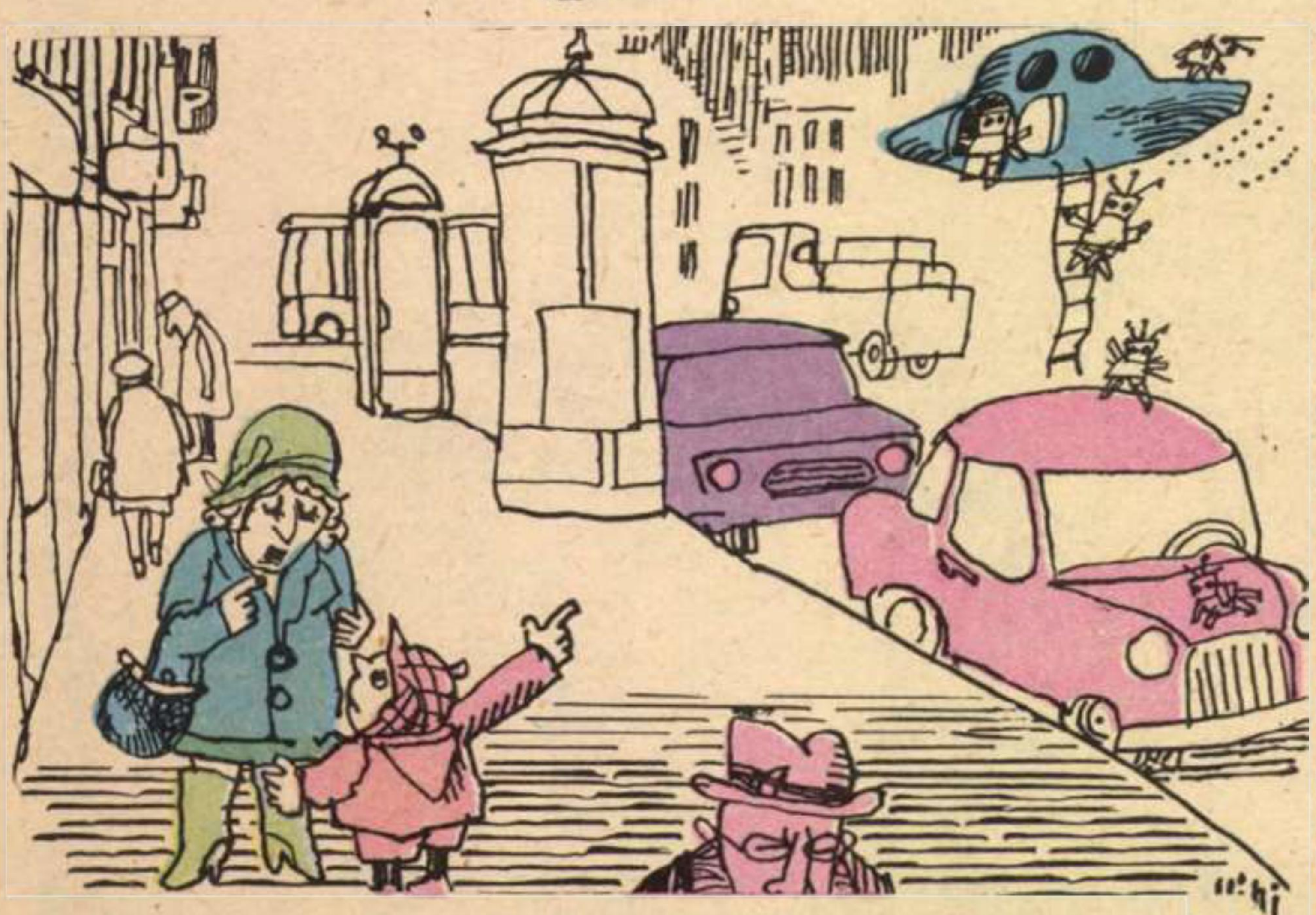
világban, mint legutóbb ezer, s egynéhány éve — tán csak annyi különbséggel, hogy nem táborhelyeken éjszakáznának útközben, hanem kempingekben.

Felesleges tovább folytatnom, ennyiből is nyilvánvaló, hogy a jókívánságokat sem szabad túlzásba vinni, hát még a kevésbé jókat...! Hiszen ha ez utóbbiaknak csak jelentéktelen hányada teljesülne, a nyakatört, gutaütött kartársak részére a szükségkórházak ezreit kellene berendezni, percenként fordulnának föl az emberek és az esti hírek azokról az autókról számolnának be, amelyek épségben célhoz értek.

Maradjunk hát meg mi csak a jó öreg sablonoknál. Aztán, ha az ördög fölébred, totózza ki ő, mi jelenti például Botorka Benőnek a sok-sok boldogságot: az, ha megkapja Mancikát, vagy az, ha megszabadul tőle?

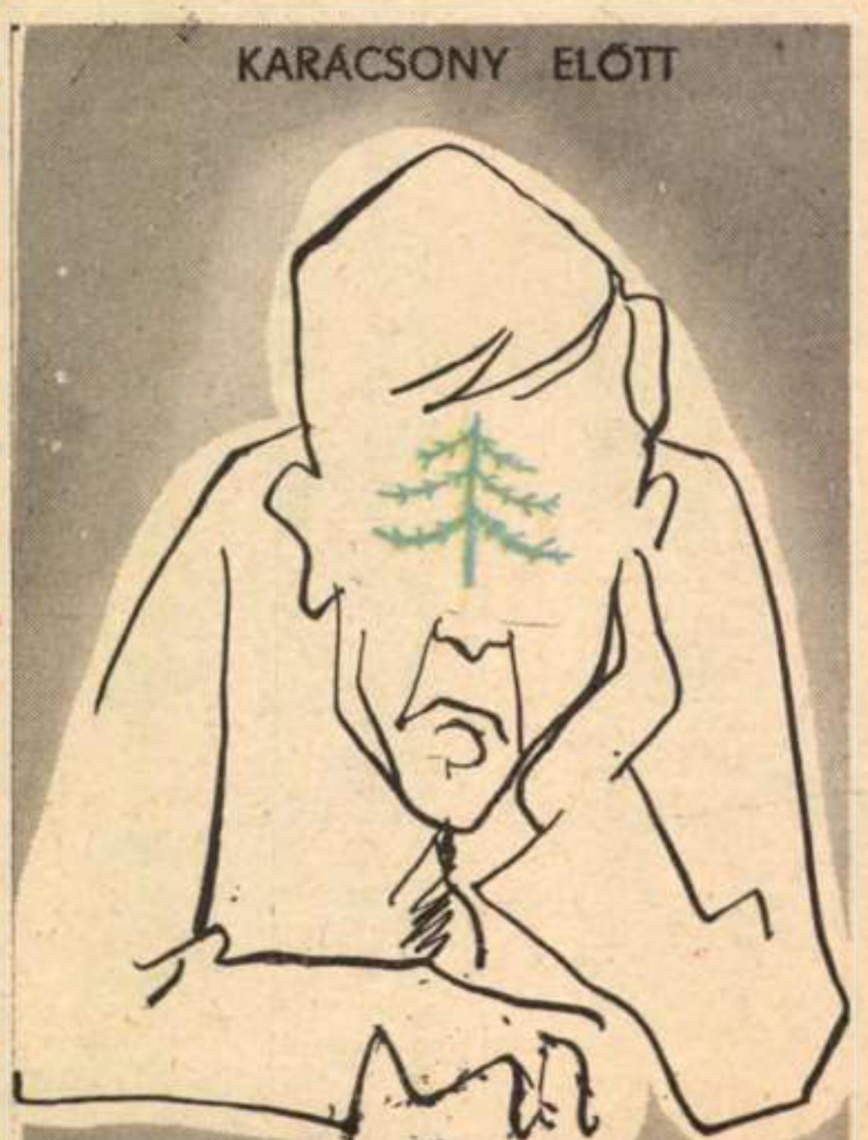
Sólyom László

ILLEMTAN

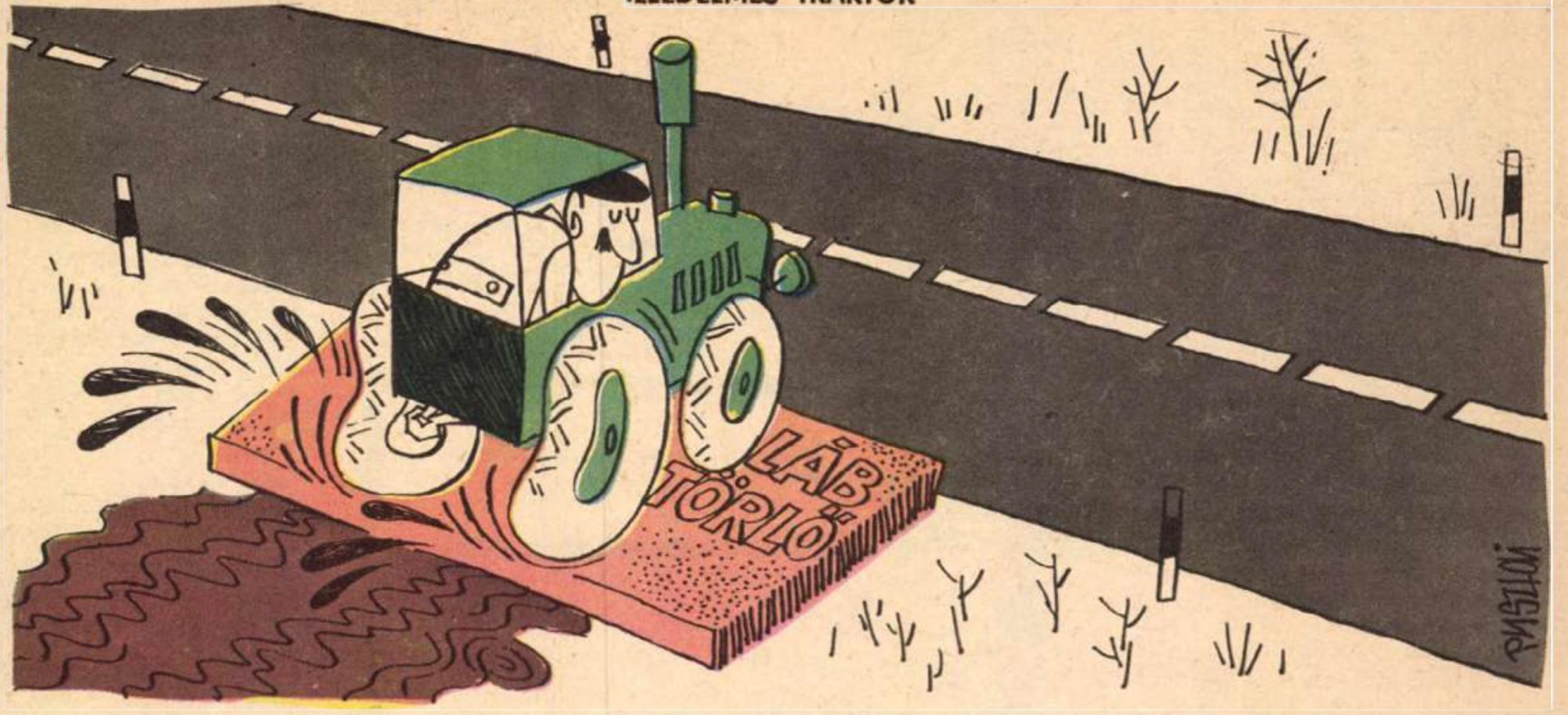

– Hányszor mondtam már, hogy az utcán nem illik mutogatni?!

KARÁCSONY ELŐTT

ILLEDELMES TRAKTOR

Apróságok

A Film Színház Muzsikában olvastam, A hét Cervi fivér című film kritikájában:

„Rossini, a film rendezője nem túlzottan törekszik a drámai sűrítés követelményeinek kielégítésére . . .”

A kritikus sem túlzottan törekedett a pontos adatközlés követelményeinek kielégítésére, és elvétett egy apróságot: a rendező nevét. Nem túl nagy az elírás, mert a rendező családi neve valóban azonos egy nagy olasz zeneszerzőével. Gianni *Puccini*-nek hívják.

Tragikomikus téma, talán nem is a Ludasba való volna, de egyszer már csak szóvá kell tenni valahol.

A gyászjelentésekről van szó, amelyeken a szöveg rendszerint így végződik: „Drága emléke szívünkben él!” És alatta még egy sor, kis betűkkel, de jól olvashatóan: „Ára: 20 fillér.”

Azért a temetkezési vállalatnál is tudni illik — hogy mi illik!

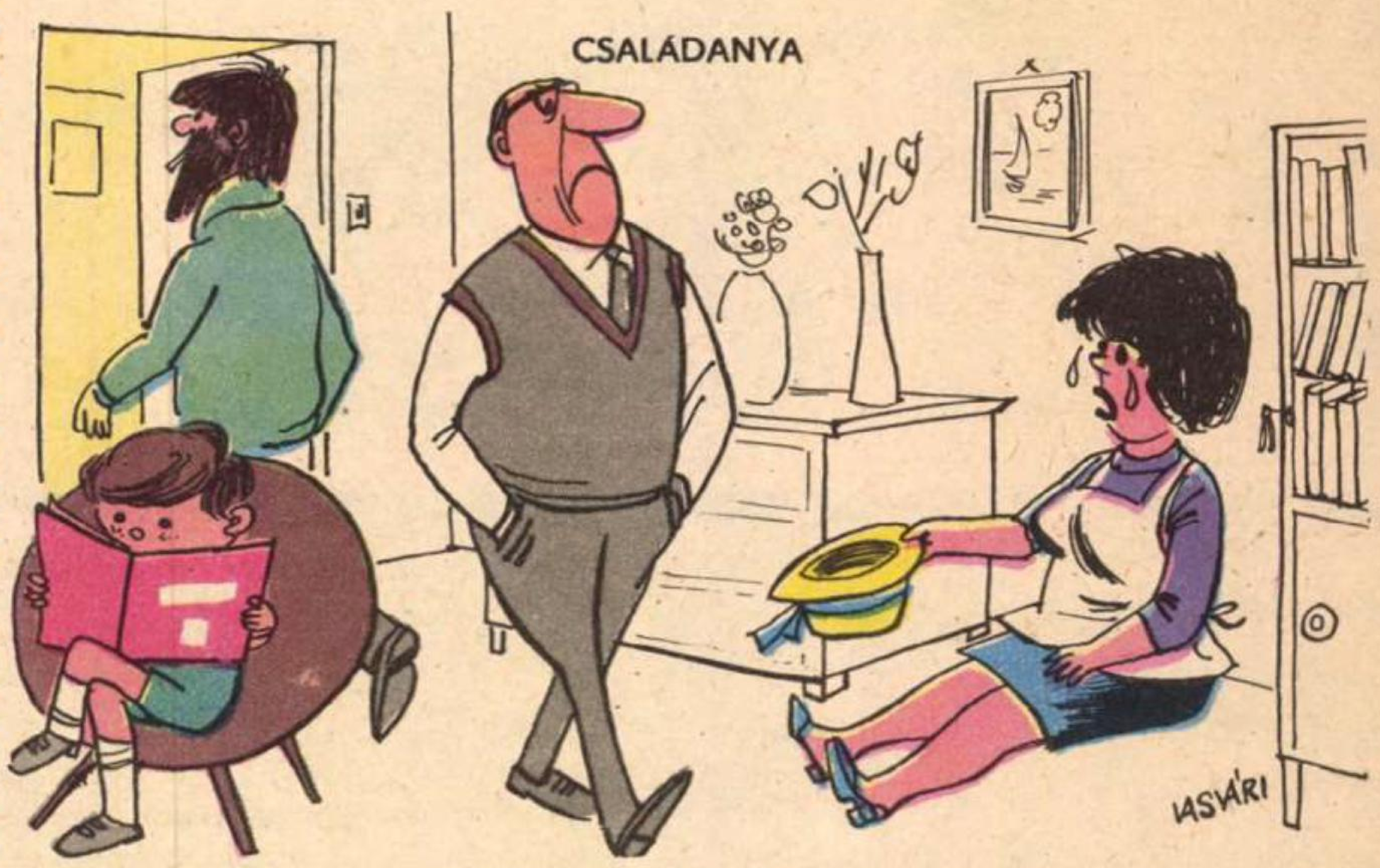

Nagyszabású művészeti aukcióval ünnepli fennállásának 20. évfordulóját a Bizományi Áruház Vállalat. Az aukción, ha hinni lehet a Magyar Nemzetben megjelent tudósításnak: *„Több mint száz antik porcelán kerül kalapács alá.”*

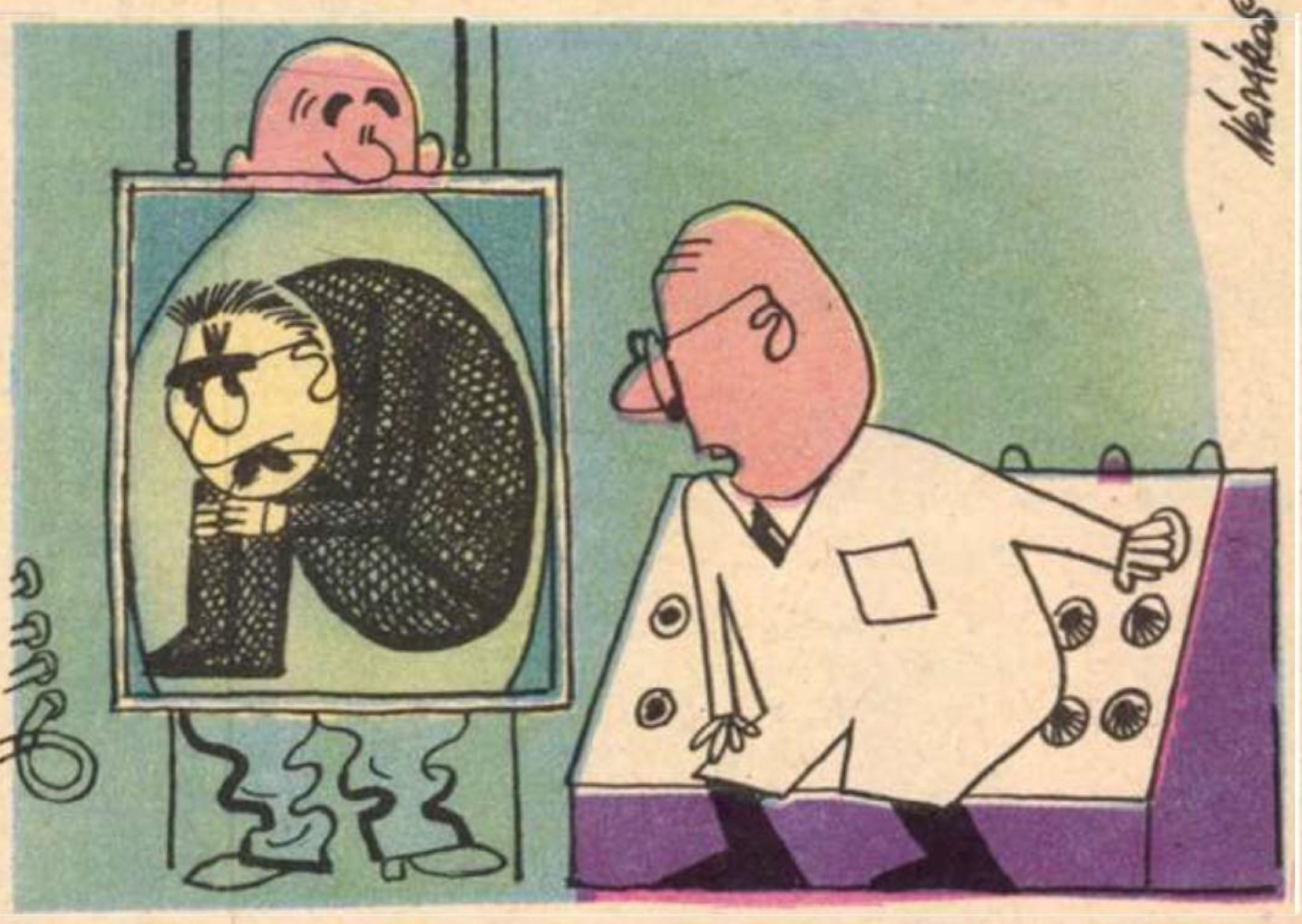
Micsoda vandalizmus! Hogy van lelkük hozzá?

R. B.

CSALÁDANYA

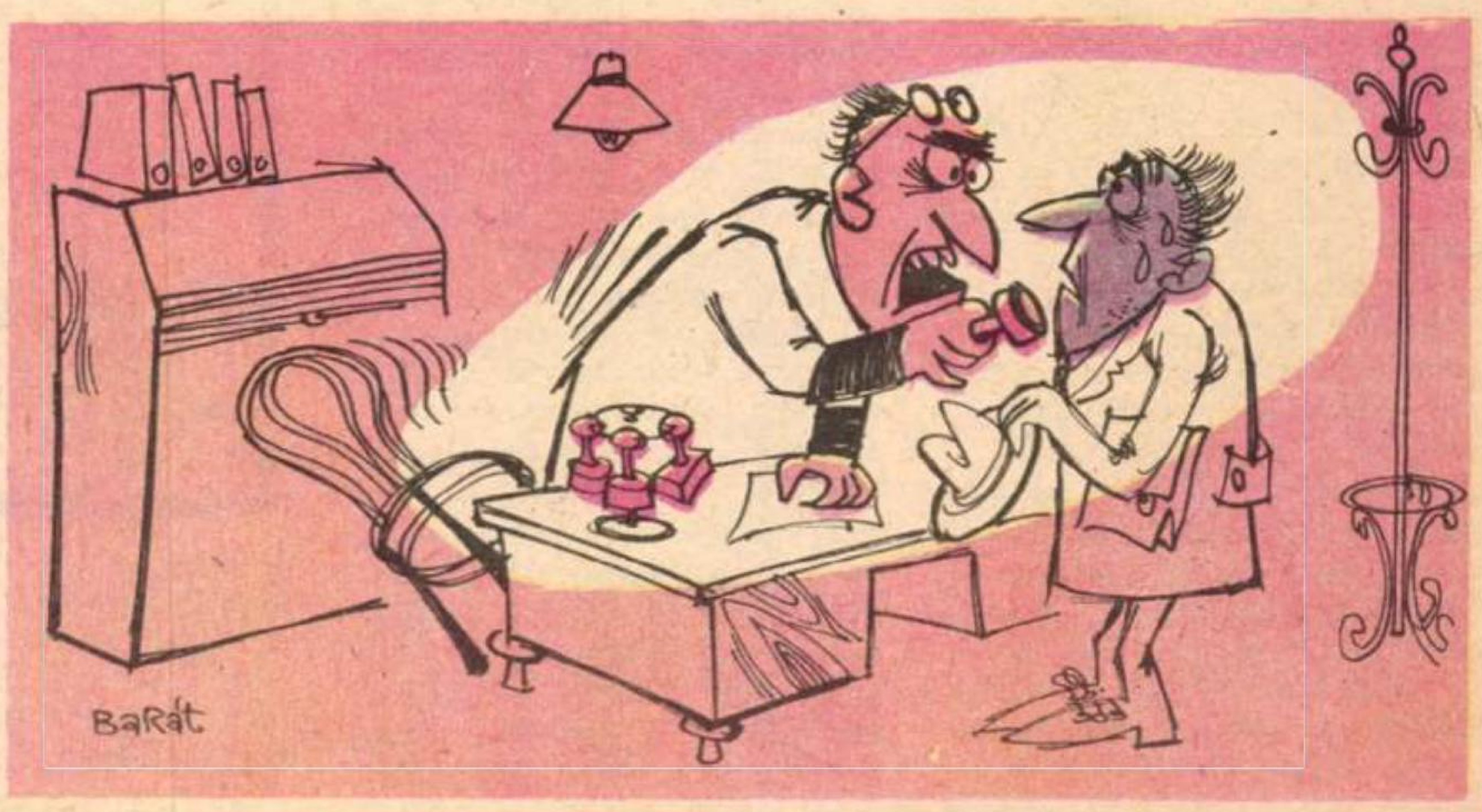
– Csak egy pár jó szót...

MEGLEPŐ LELET

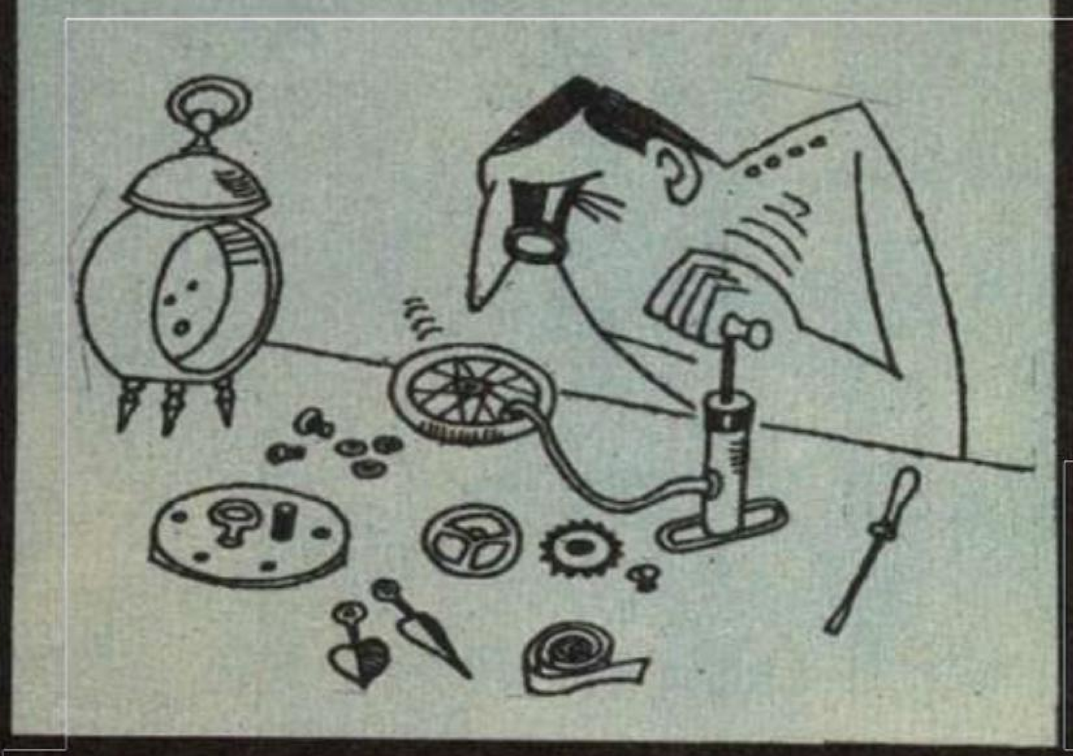
– Nincs önnek egy szemüveges, bajuszos főnöke?

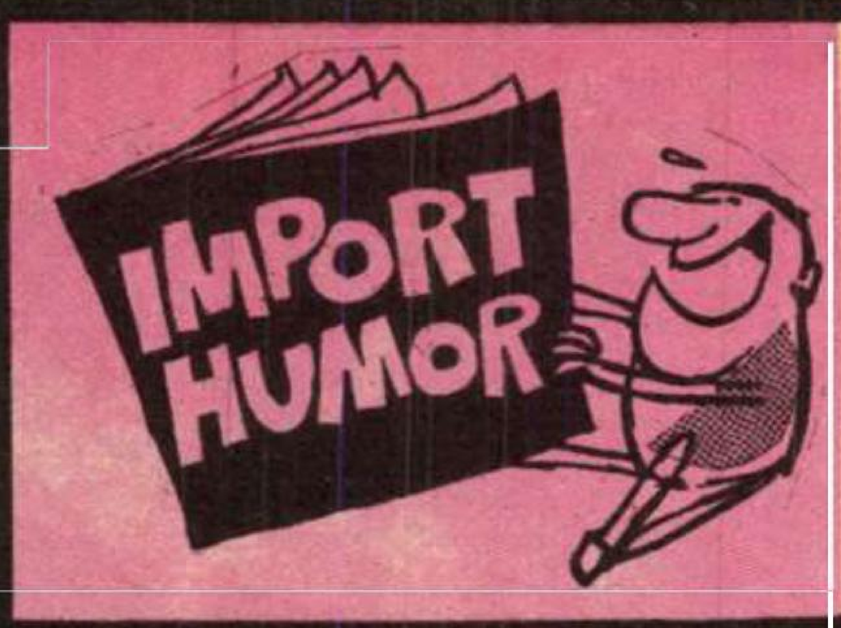
OKTATÁS

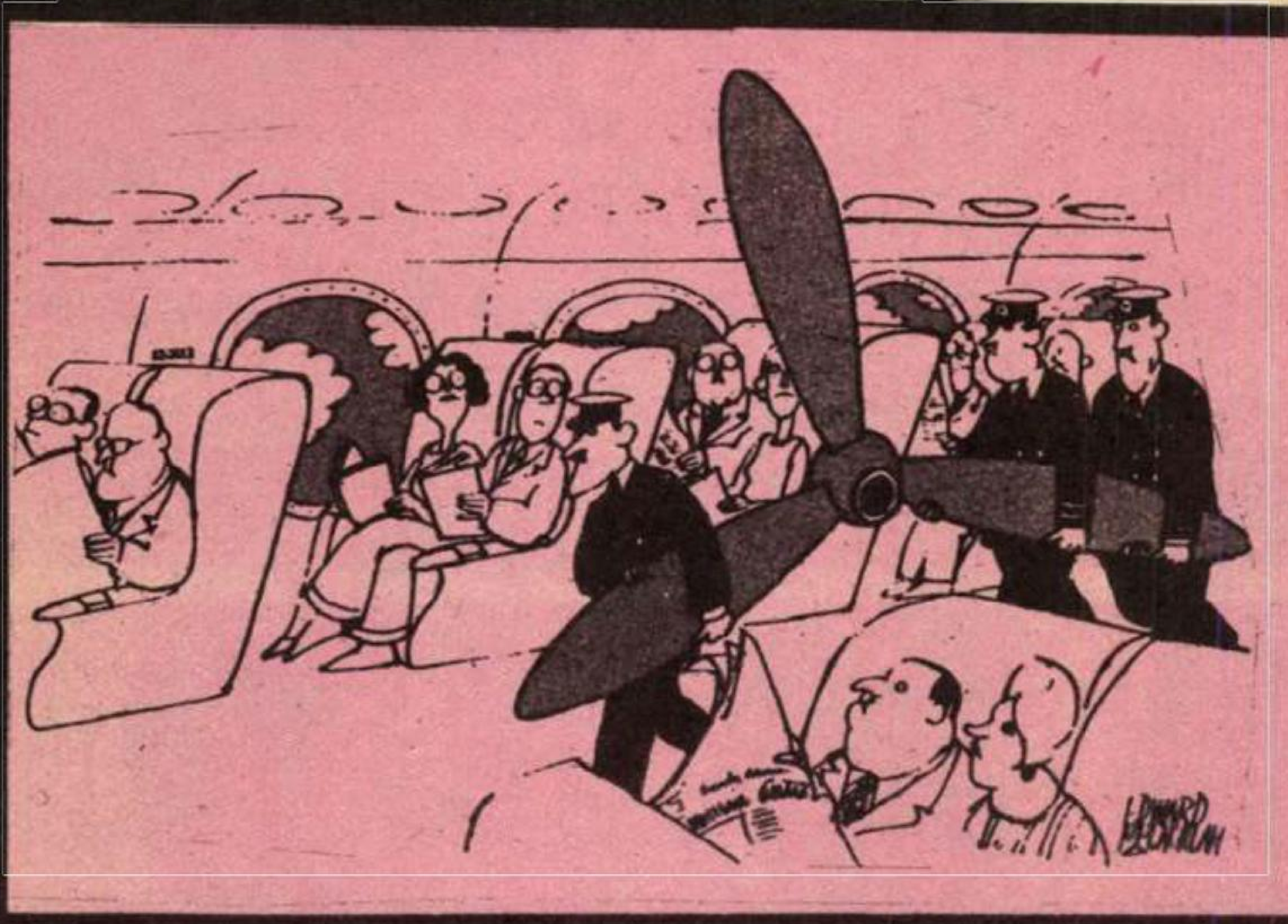
– Még hányszor mondjam?! Nem fújni, lehelni!

ÁTKÉPZETT SOFŐR

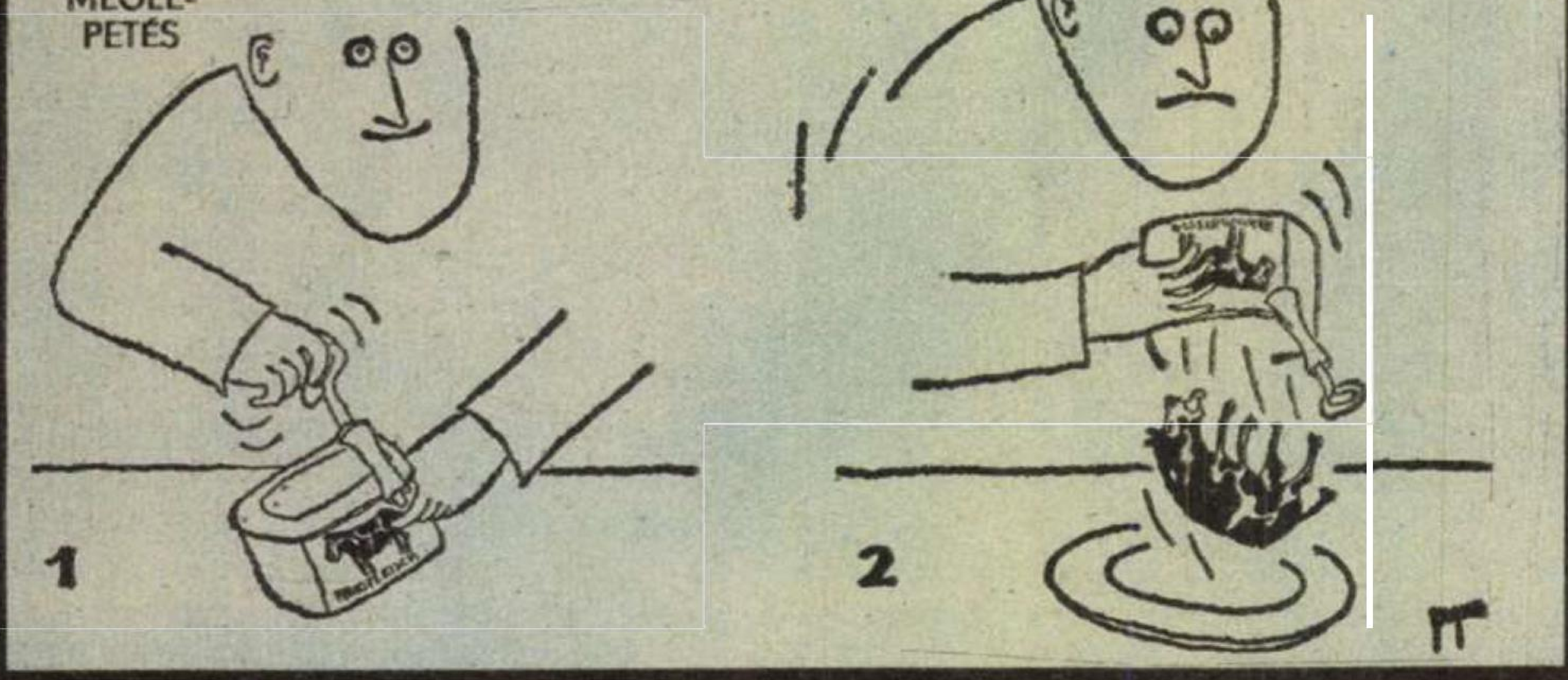

(Rajzok lengyel, német, amerikai lapokból)

KALAND A REPÜLŐN

MEGLEPETÉS

CEZAR SZOLODAR:

Csupa köszönet

Tegnap este
a Halboltban
egy szép pontyot
vásároltam,
s szóltam:
„Ha oly szíves volna,
hogy papírba
csomagolja . . . !
De az eladó
a papírt
megtakarítja,
s engemet
így oktat ki:
„Nem elég,
hogy halat kapott?
Köszönje meg!

A mértékszabóhoz
eseng
ez a szerény,
kérdő kérés:
„Elsőrendű
felöltőhöz
nem jár
elsőrendű bélés?"
De a szabász
fel sem pillant.
„Dolgom van,
nem látja?
Köszönje meg inkább,
hogy már
kész van a kabátja!

Tambovba utazom,
s persze
helyjegyet is váltok.
Megkeresem
a helyemet,
s íme:
más ül már ott.
Kétszer is
eladták
ugyanazt a helyet!
Majd,
mikor jámborul
a kalauzhoz megyek,
s tisztelettel
kérdem:
„Most végig állhatok?"
— így fele:
„Köszönje meg,
hogy felszállhatott."

Étterem.
Életem
lassanként megunom,
az egész étlapot
már betéve tudom.
Itt ülök
már több
mint egy órája,
sőt . . .
s amikor kérem
az üzletvezetőt,
ő gőgös fölénnyel
csak odaveti:
„Ki fogják szolgálni.
Megköszönheti.'

Virágbolt.
Egy őszirózsára
mutatok —
de azt tanácsolják,
hogy vegyek
fűmagot.
Nem értem.
Kérdem,
mi ebben a ráció?
A válasz:
„A rózsa
csak dekoráció,
és már meg is untuk,
most dobjuk ki éppen.
Ön vegyen fűmagot,
s köszönje meg
szépen.

Naphosszat
köszöngethetem meg,
hogy élek.
Búm és bosszúságom
íme
most
verssé lett.
S hogy mit tegyünk?
Ehhez
nekem semmi közöm!
Versbe szedtem
és kész.
Mondják hát:
„Köszönöm!"

(Oroszból fordította:
Radó György)

LEVES, MONDANIVALÓVAL

A minap üzemi étkezdénk ételkiadó ablakában nem Bözse néni feje jelent meg, hanem egy ismeretlen úré. Egy filodendront és mikrofont tettek elé. Mikor mindnyájan elcsendesítettük korgó gyomrainkat, az úr némi torokköszörülés után megszólalt:

— Kedves étkezőink! Ma etetjük meg önökkel üzemi konyhánk ősbemutatójaként Mákos Zénó fiatal szakács „Korszósz" nevű levesét. Az ihletett fakanalú alkotónak ez az első nyilvános jelentkezése. Az önök hagyományos ízlése talán berzenkedik majd a fiatal, új utakat kereső alkotó, egyetlen izmushoz sem sorolható ízei ellen. Lesznek, akik megkérdik, mit keres egy levesben a sasszeg és a topolyafagyökér? Sokan nem értik meg, hogy ezzel a művel az alkotó nemcsak jóllakatni akar, hanem sajátos mondanivalót is közvetít vele. Az avantgard jelképek sora egy izgalmasan változó, bonyolult világról tudósít, ahol a technika, (sasszeg) és a természet (topolyafagyökér) sajátos ötvözetéből születik az új, melyet eleinte éppúgy nem értünk, mint ezt a levest. Változik a világ, változni kell a levesnek is. Szakítanunk kell görcsös megszokásainkkal, ahol törvény az, hogy a rántotthús szilárd és a leves folyékony. A jövőben elképzelhető, hogy szilárd lesz a szósz és folyik a rostélyos, ha az alkotó ezzel valami újat és lényegeset tud elmondani, mint ahogy ezt Mákos Zénó is teszi. Kívánjuk, hogy a most felszolgált levesnél ne csak jóllakni akarjanak, hanem figyeljenek a mondanivalóra is — mondta a kommentátor és eltűnt a kisablakból. Nem sokkal később megjelentek a felszolgáló lányok. Feltűnt, hogy a Korszósz leves négyszögletes volt, valami berregett benne és a tetején anyátlan anyáscsavarok csillogtak.

— Így formailag mindenképpen érdekes és merész — vélte Brézics a könyvelésből, aki kétszer volt az irodalmi kávéházban és több történelmi trilógiáját utasították már vissza.

— Óriási ötlet — lelkendezett a főkönyvelő, aki szintén zenész, mert két

barátjával kvartettet alakított modern szimfóniák előadására. — Szilárd leves, íme ez a mai rohanó kor szimbóluma, a leves dialektikája.

Sajnos, mint ez lenni szokott, a többség értetlenül, nevetve állt fel és Mákos Zénót átkozva távoztak az étkezdéből.

— Hiába, a mi közönségünk még nem érett a bonyolultabb asszociációkra és ragaszkodik avitt konvencióihoz: a leves folyjon. Ezért nem tudunk mi előbbre lépni — mondta Brézics.

Ketten maradtak, de ők sem ettek csak vitatkoztak. Később jöttek még néhányan, akik nem járnak az üzemi étkezdébe, de egyetlen vitából sem maradnak ki.

Mákos Zénót a hátsó bejáraton, saját levesének romjai között csempészték ki, így tudott csak megmenekülni a népharagtól. Még az újságíróknak sem adott nyilatkozatot, mert utálja a felhajtást.

— Az én mondandóm benne van a levesemben — suttogta elmerülten, majd az orrába dohányt tömött és kifújta a pipáját.

— Érdekes egyéniség — mondta az egyik újságíró.

— Állati fej — sikította egy ifjú hölgy és Mákos karjába ájult.

Néhány órával később Mákos albérletében:

— Zénókám, óriási voltál ezzel a levessel — lihegte az ifjú hölgy, úgyis mint ügyeletes múzsa.

— Ne marhulj! Remélem te nem ettél belőle.

— Nem. Utálom a levest.

— A bemutató kitűnően sikerült — morfondírozott Zénó. — Ezek után kénytelenek lesznek kinevezni vezető szakácsnak, különben a sajtó megírja, hogy elfojtják az alkotó kezdeményezéseket.

— És akkor mindig ilyen leveseket főzöl? — ijedezett a lány.

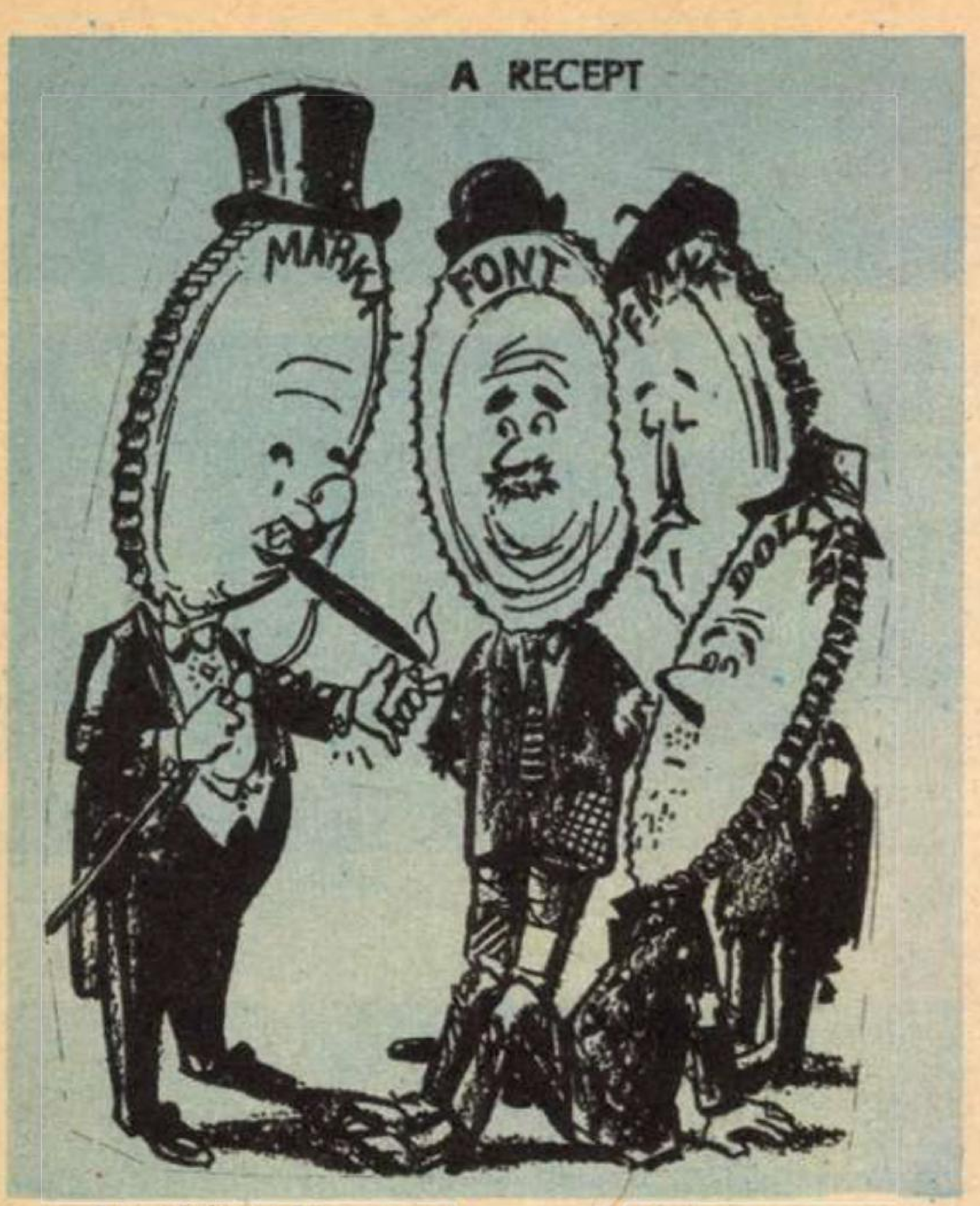
— Frászt! Remek gulyásokat, húsleveseket, konzervatív becsináltakat.

— Akkor miért volt szükség erre a nagy felhajtásra?

— Mert e nélkül húsz évig is másod-krumplipucoló maradok. Rutinmunkát, a bevált sablonokat ugyanis csak az csinálhatja, aki már befutott — mondta Zénó és kifújta az orrából a dohányt, megtömte pipáját, majd a közeli csárdába hívta a lányt egy hagyományos birkagulyásra.

Ősz Ferenc

A RECEPT

A márka: Nagyon egyszerű dolog ez, uraim, néha el kell veszíteni egy háborút, de az is fontos, hogy az ember jól válassza meg az ellenségeit . . .

(A „Chicago Sun-Times"-ból)

RÉBUSZ

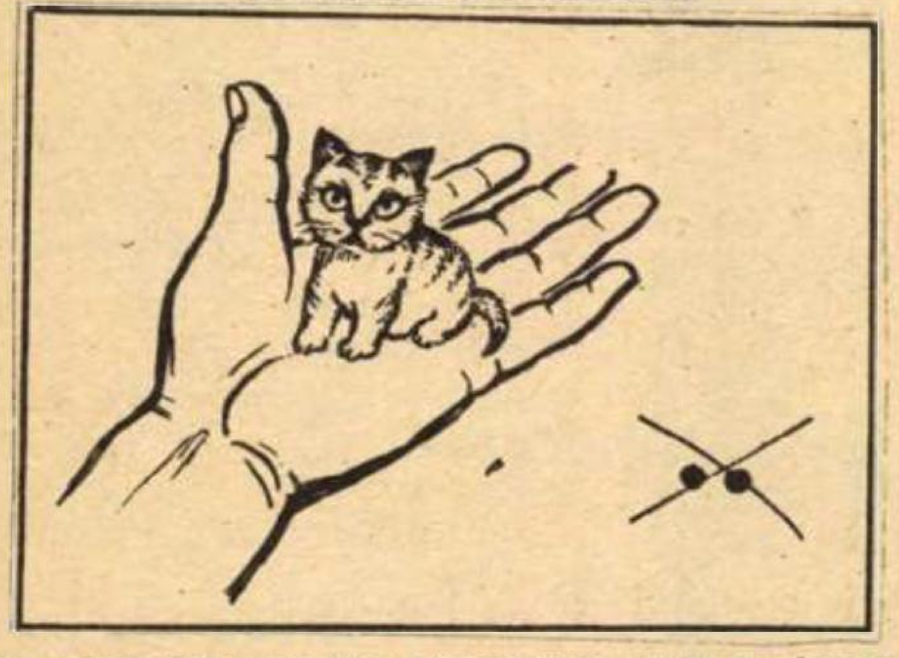
A 49. sz. rejtvényünk megfejtése:

Féremű

A 100 forintos díjak nyertesei a következők: Gróf Páiné, Győr, Tanácsköztársaság u. 57. Benkő Péter, Szár, 2. Petőfi S. u. 54. Szamkó Péter, Budapest XI., Fraknó u. 18/b.

51. REJTVÉNYÜNK

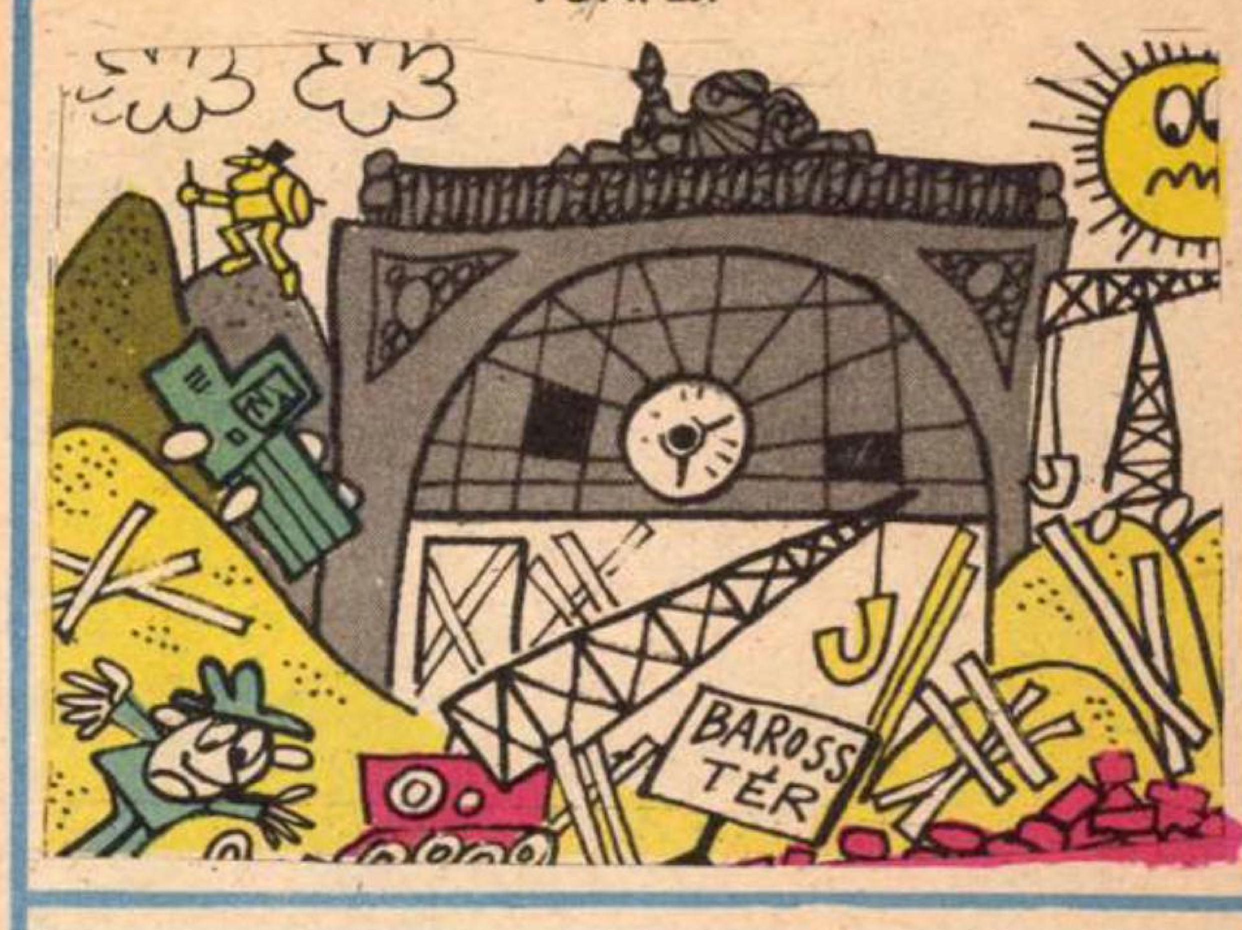
A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.
A megfejtéseket legkésőbb december 27-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

PESTEN A NAGYVILÁG

EZER TÓ

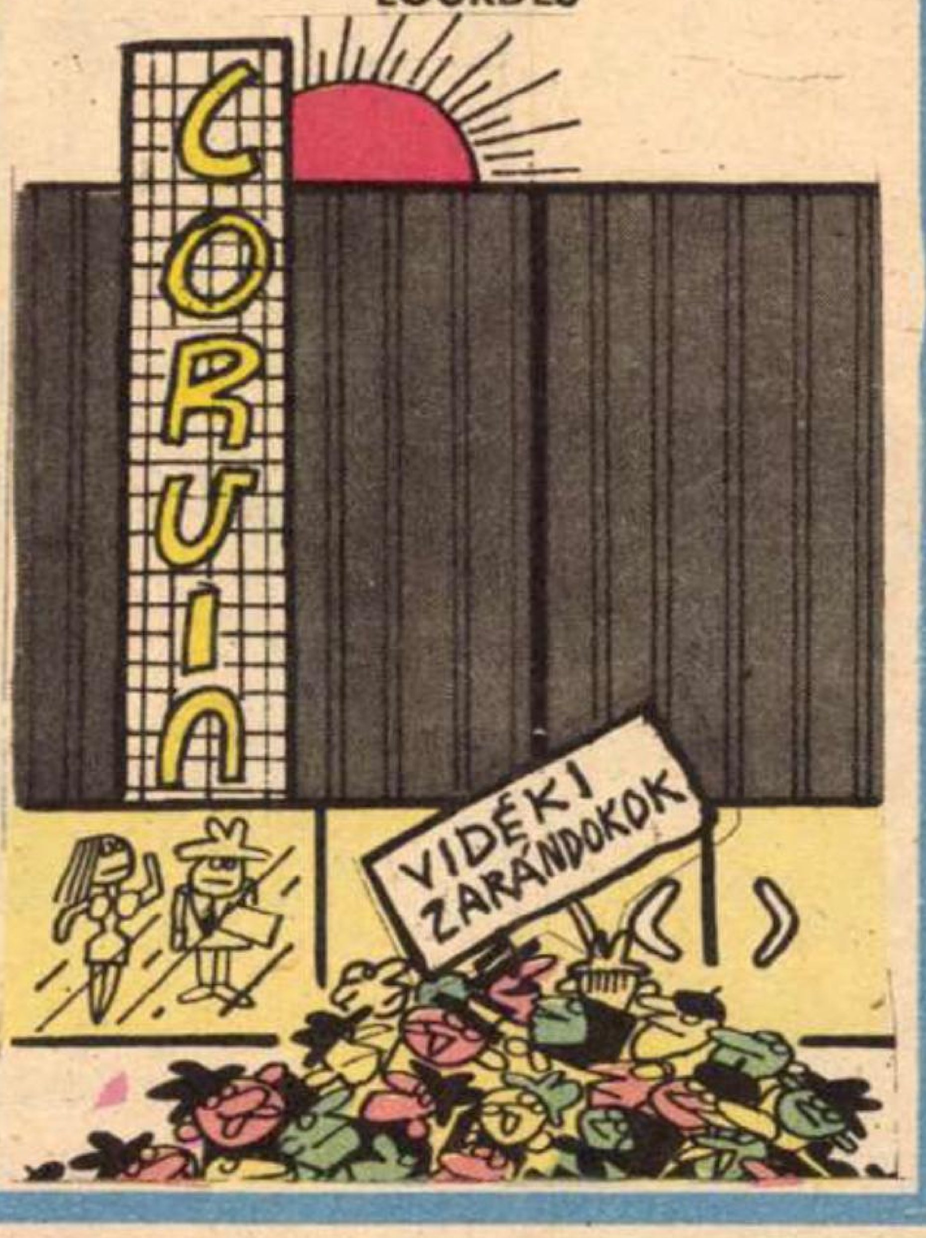
POMPEJI

NIAGARA-FALLS

LOURDES

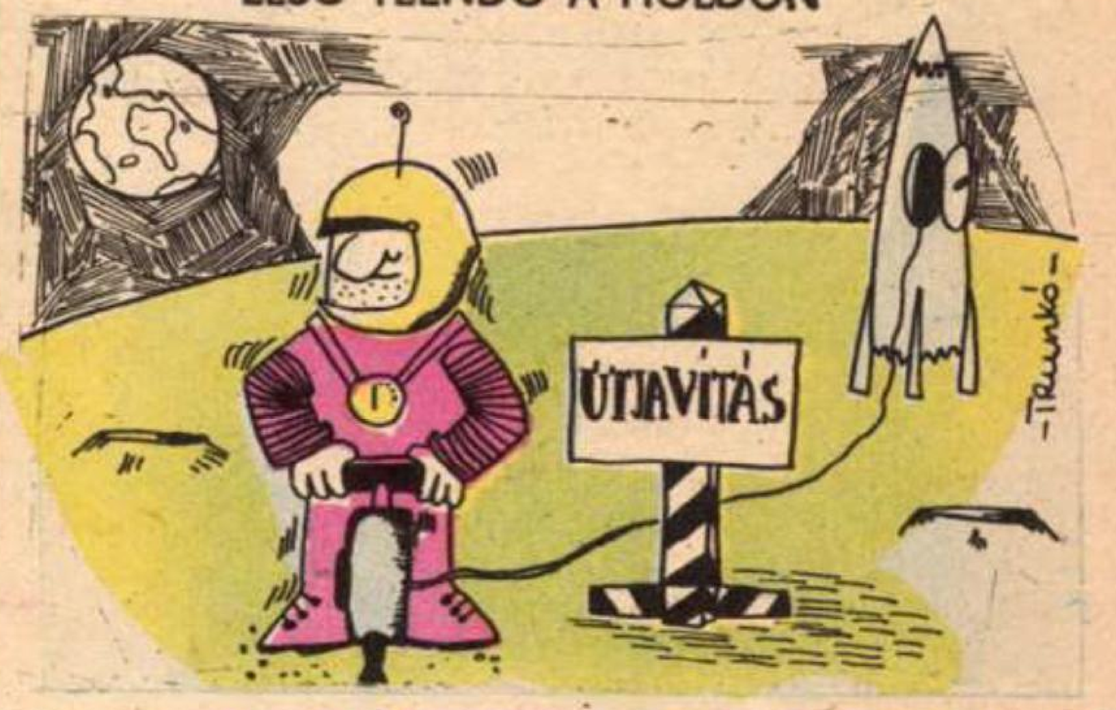
MONTE-CARLO

FONTOS MEGBÍZATÁS

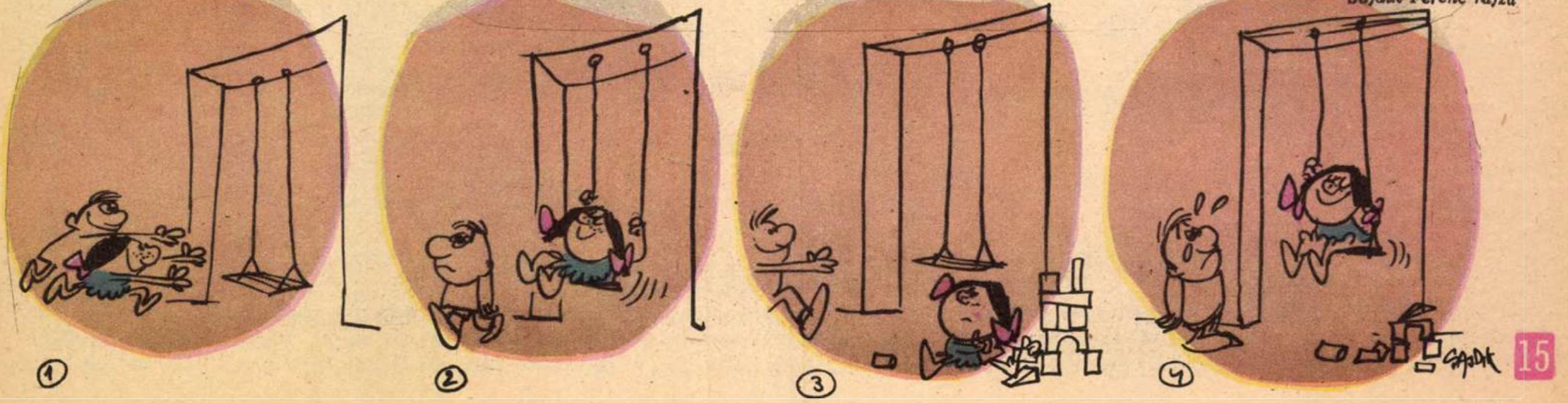
A hagyománytisztelő Angliában sok állás, megbízatás eredete nyúlik vissza régmúlt századokba. Trysullban egy Elizabeth Granger nevű, 60 esztendős hölgy azzal dicsekedhet, hogy olyan funkciót tölt be, amelynek teendőit még 1772-ben írták elő. Megbízatása ma is ez: neki kell a templomban a prédikáció alatt elalvó híveket felébresztenie.

ELSŐ TEENDŐ A HOLDON

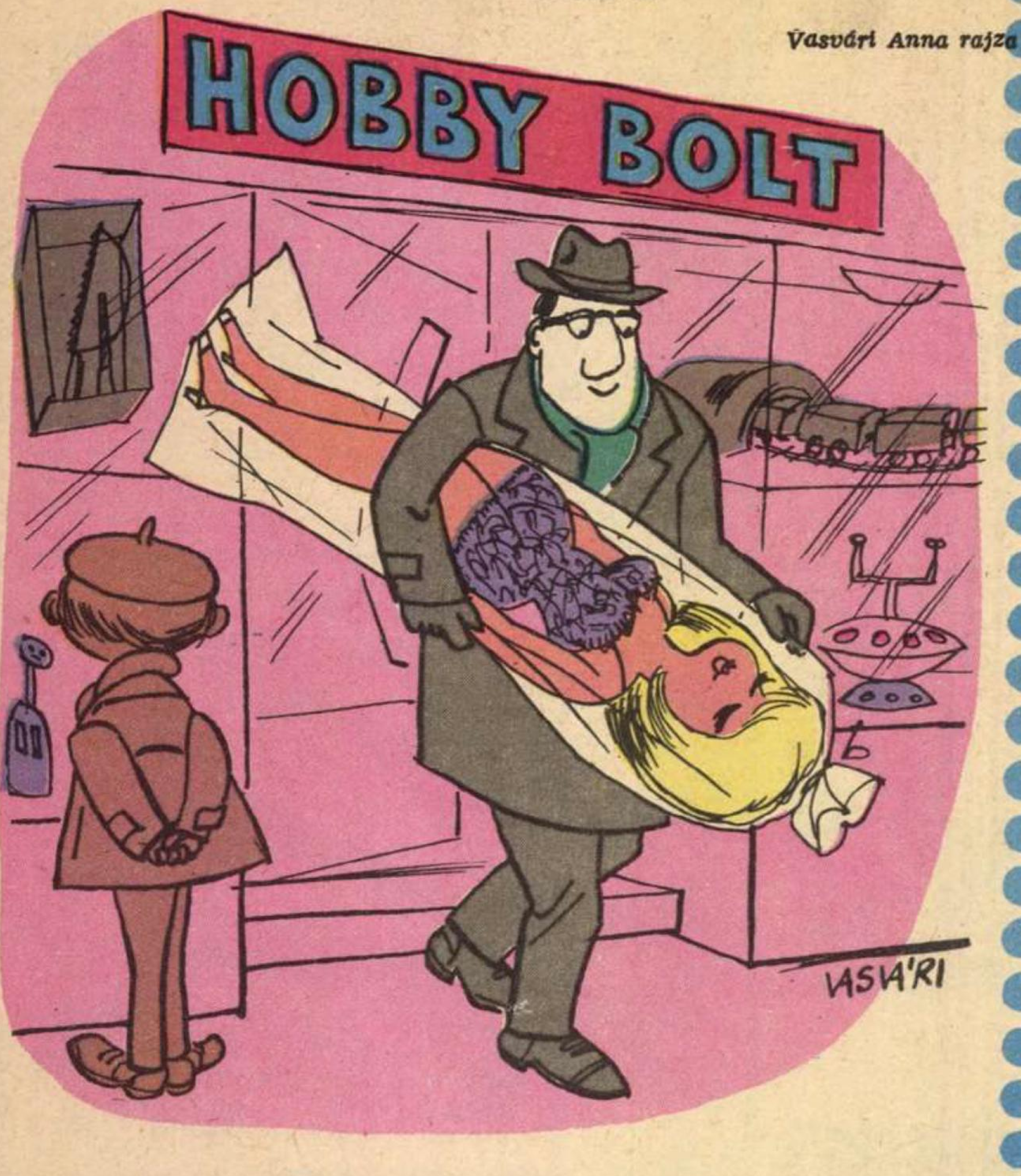
BUKSI ÉS A SZOBAHINTA

Sajdik Ferenc rajza

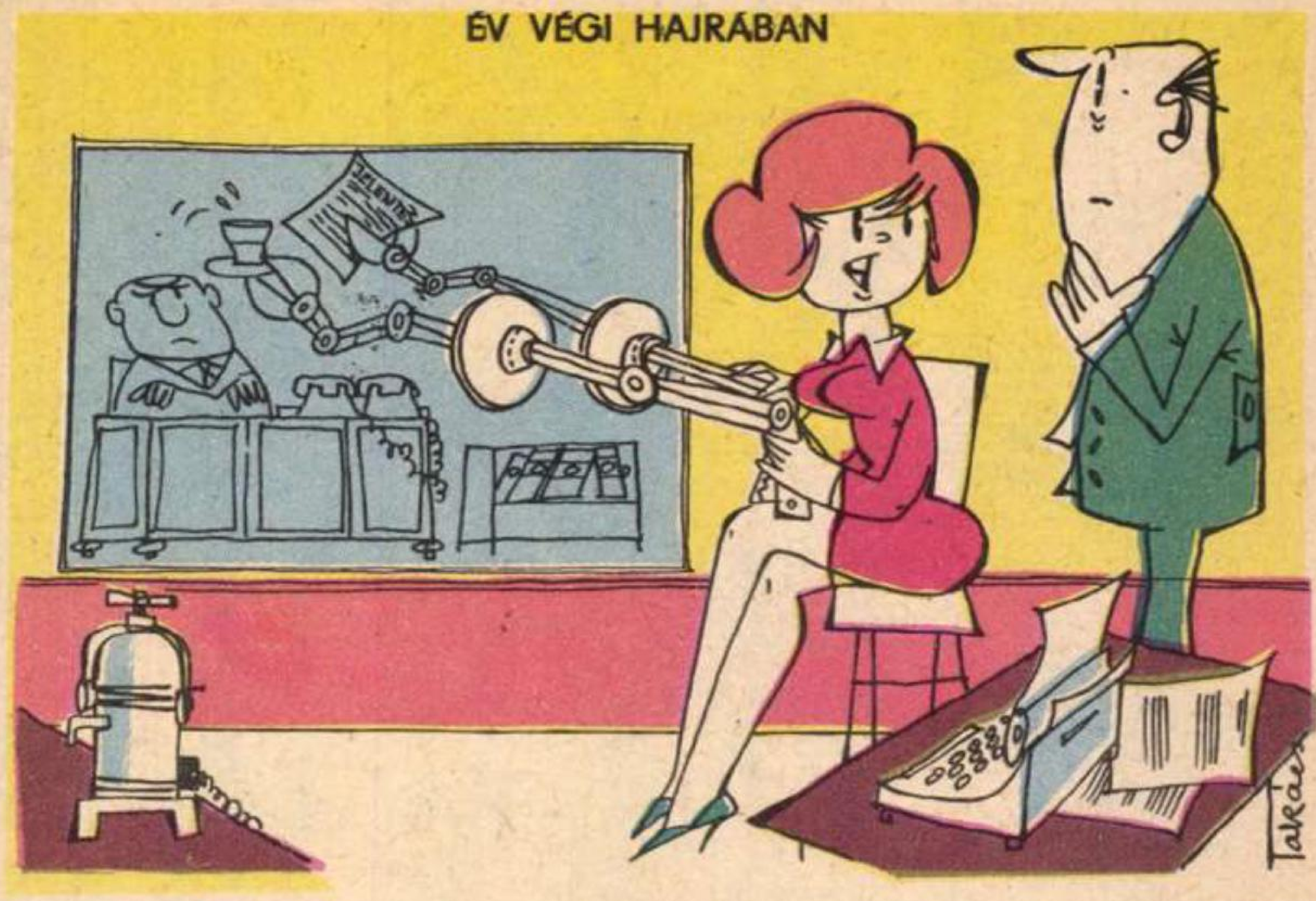

A LEGGYAKORIBB . . .

Vasvári Anna rajza

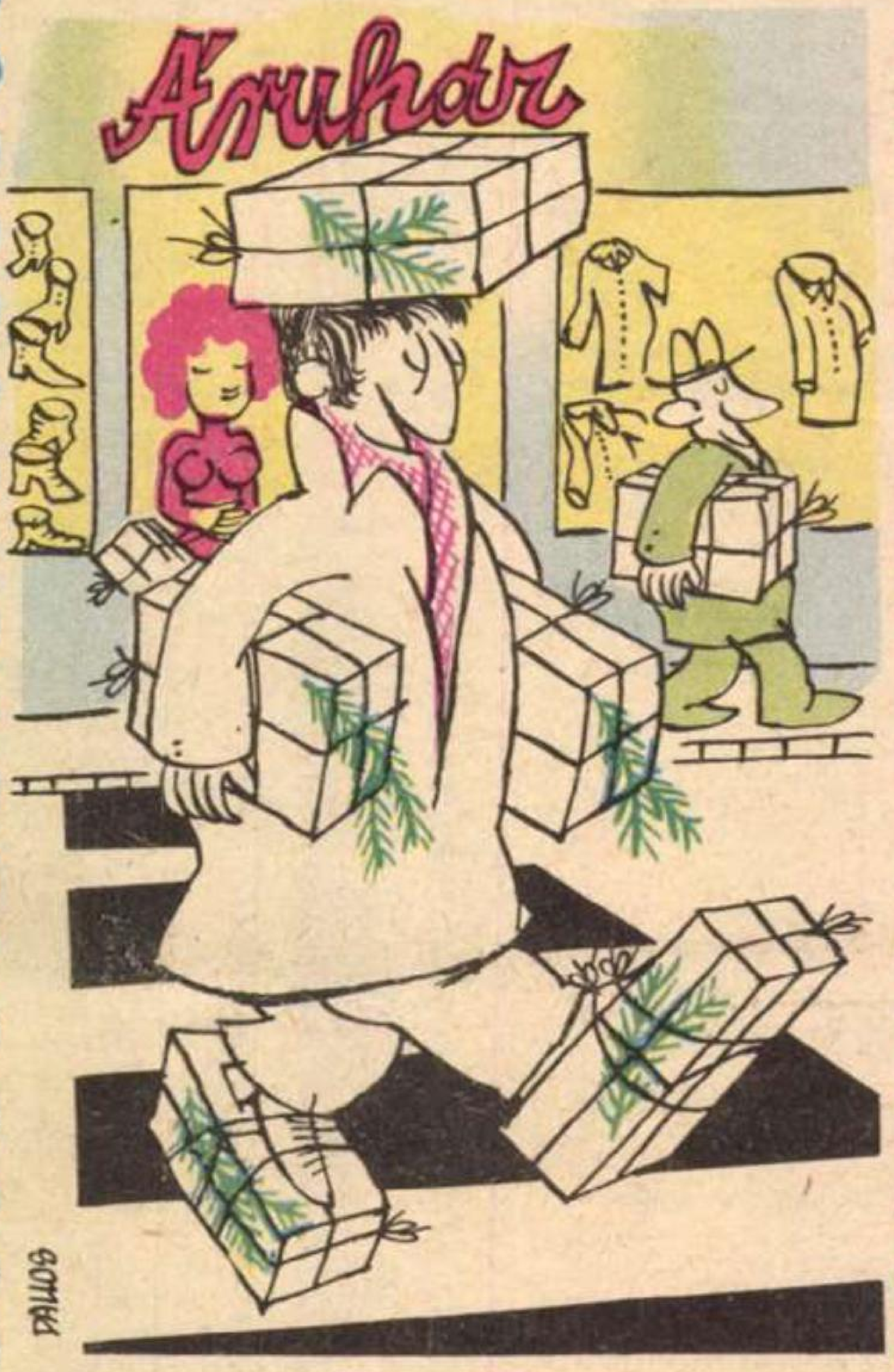

ÉV VÉGI HAJRÁBAN

– Nem merek bemenni, a főnök ma nagyon ideges!

ÜNNEPI BEVÁSÁRLÁS

HAZAI OLIMPIA

Bezárult az olimpia,
kihunyt a láng, üres a pálya,
ám itthon sok hazánkfia
készül egy új olimpiára.

Népes a bajvívó porond,
már versenyeznek össze-vissza,
ez más érdekkörébe ront,
amaz a súlykot elhajítja.

Akad, aki befut gátlás nélkül
vagy jól feltornássza magát,
el-emelésben meg se szédül,
és nem is töri ki nyakát.

Íme, a (koncért) magasugrók,
jobb helyezésért ráverők,
a más hibáit meglovaglók,
irigységből célba vevők.

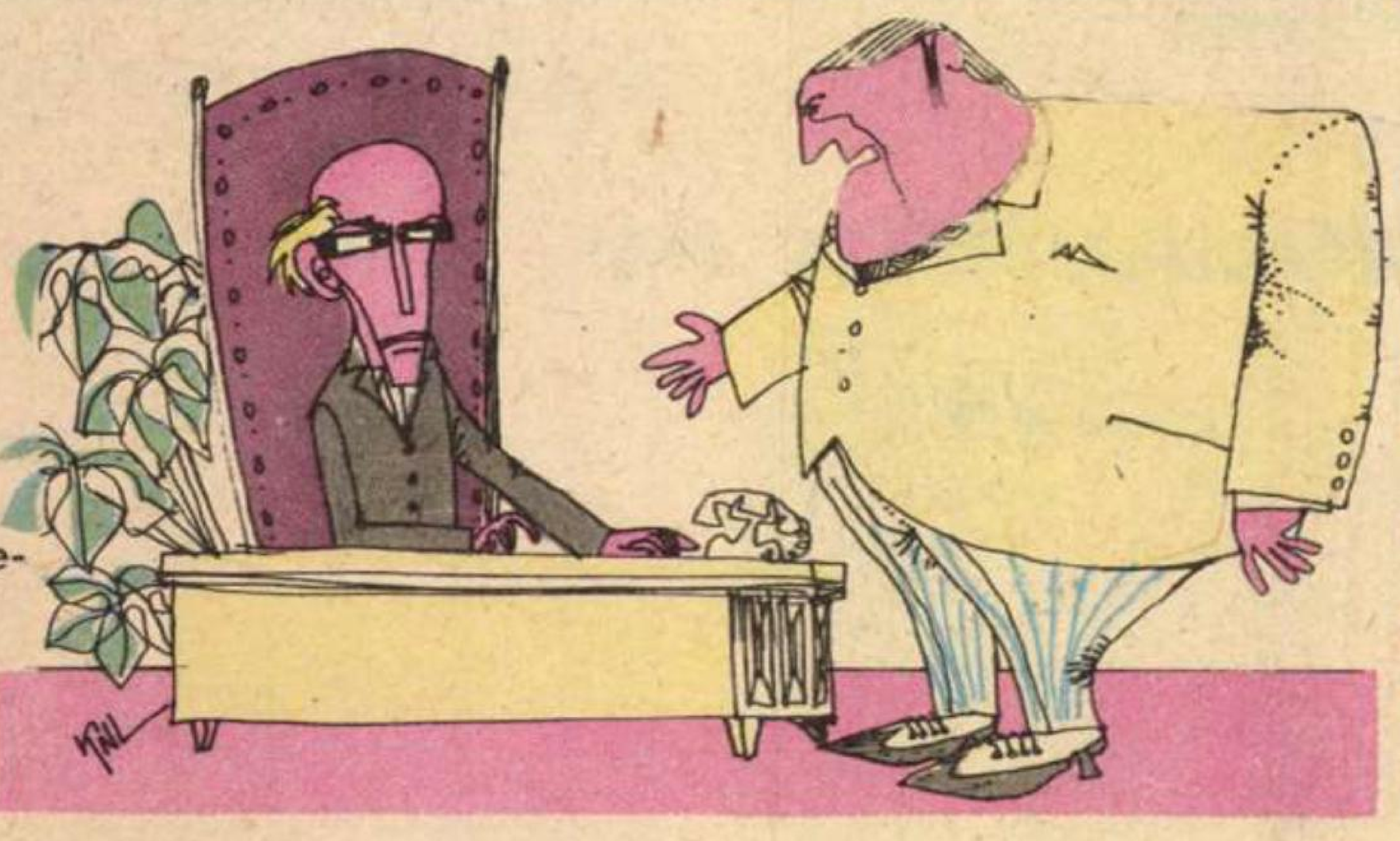
A kerékpáros fölfelé néz
és lefelé bőszen tapod,
cseleznek itt, és gáncsvetés és
ökölvívás folyik amott.

E bajnokunk, lám, távolugrik
(a munkától jó messzire),
az könnyű élvezetben úszik,
nem hederítve senkire.

Itt döfnek és ott visszavágnak,
ez támad és amaz kivéd,
stafétafutók sorba állnak,
segíti ki-ki haverét.

S kit stimulál a sok pia,
tolajtornával szerez érmet . . .
Így zajlik ez olimpia,
hol sokunk első helyre érhet.

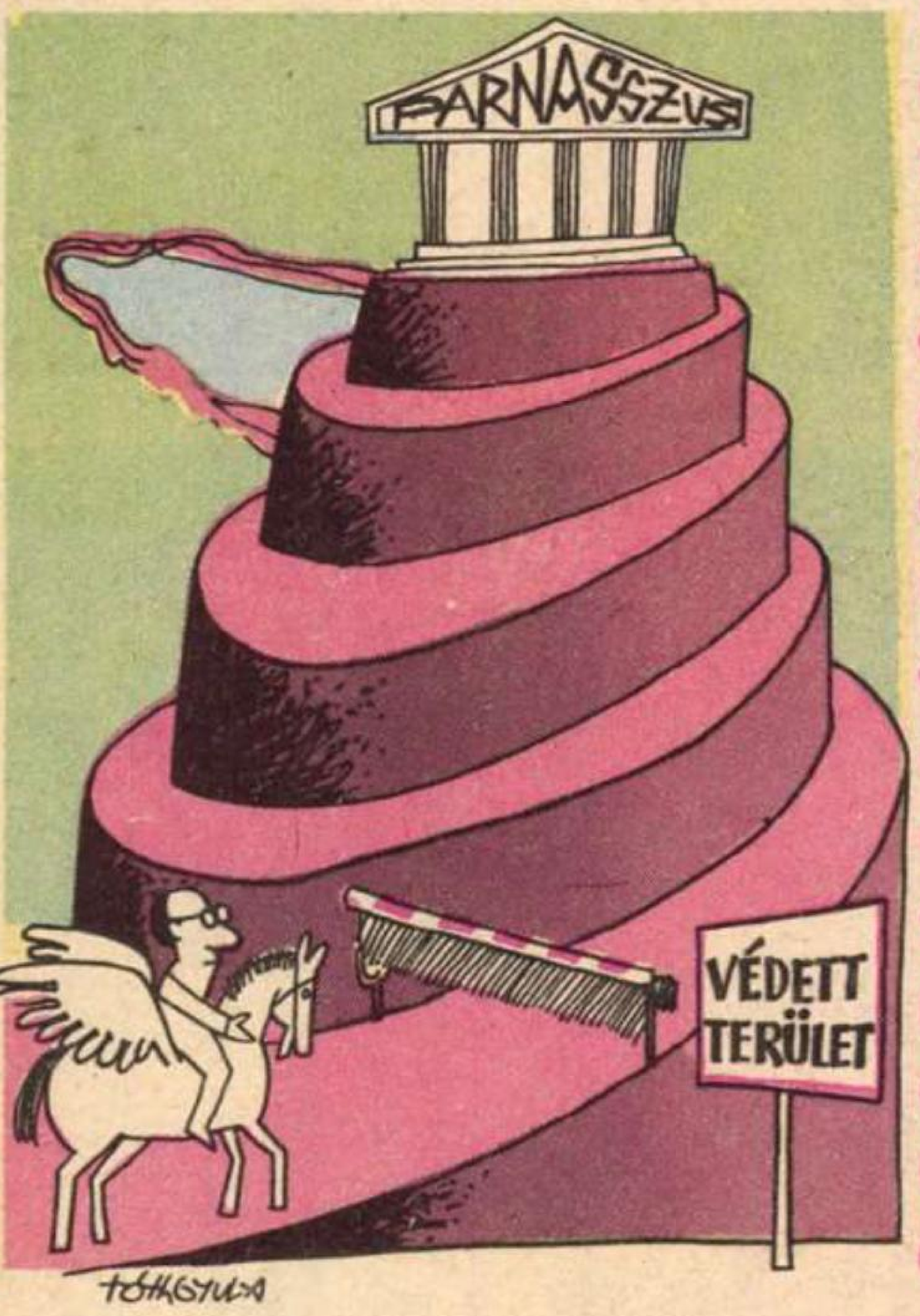
Pákozdi Ferenc

ŐSZIN-
TESÉG

– Elismerem, hogy Ön az erősebb, igazgató kartárs . . .

KÖNNYŰ MŰFAJ

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Az orvos meglátogatta a beteg férjet. Alaposan megvizsgálta. Utána a szomszéd szobába hívta a háziasszonyt és így szólt:

— Asszonyom! Ne ijedjen meg, de megmondom őszintén, nekem nem tetszik az ura arca.

A feleség meghökkent, aztán csendesen bólintott:

— Nekem sem, doktor úr. De húszévi házasság után mit tegyek? Olyan jó a gyerekekhez . . .

— Az én férjem rengeteget dohányzik — panaszkodik egy asszony az eszpresszóban. — Nem bírom leszoktatni róla. Folyton szellőztetni kell utána a lakást.

— Tégy úgy, mint én — mondja egy másik asszony. — Én mindjárt az esküvőnk után megtiltottam a dohányzást. Azt mondtam szigorúan: „Válassz! Vagy én, vagy a cigaretta!"

— És azóta?

— Azóta nem láttam.

LUDAS MATYI — SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta — INDEX: 25.504

Készült ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen a Zrínyi Nyomdában — 68.05489/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre